

VIII 8. SEPTEMBER 2001

GLASILO OBČINE TRZIN

od sev oqega

150 let
Ivana Hribarja

Ongerčki
na Mt. Blancu

Evropska turneja
Teatra Cizamo

Edvard Završnik:
Eno desetletje sem
vekel kruh za Trzince

POSLOVALNICA
LJUBLJANA

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73
Fax: 01/433 62 05
E-pošta:
info@golfturist.si

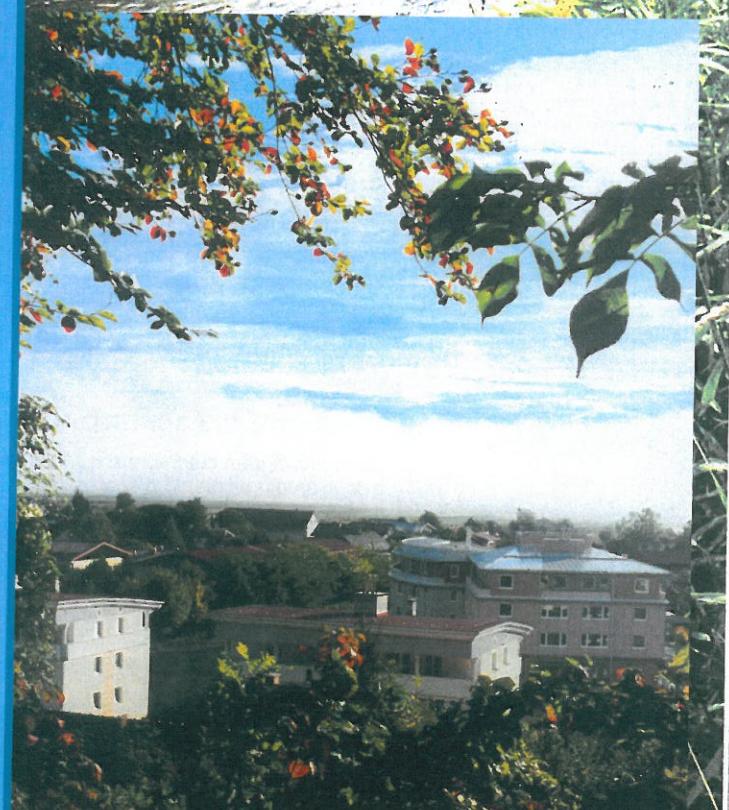
POSLOVALNICA
DOMŽALE

Ljubljanska 80,
1230 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

TURIZEM IN RENT AGENCIJA
Trdilova 3, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/433 71 73, faks: 01/433 62 05
E-pošta: info@golfturist.si

Vaš spletovalec za potovanja po naročilu: • letalske vozovnice • hotelske rezervacije • izposoja avtomobilov
• počitnice, potovanja in izleti • sejmi in strankovalna omreževanja • ležiščevni telefon u trdinah • zasevanje za potovanja

**Zakaj
tehnični pregledi
v obrtni
coni
TRZIN?**

bližina
brez čakanja
prijazno osebje

Med pregledom
si lahko postrežete
z osvežilnimi napitki!

**AS
DOMŽALE**

Blatnica 3a, IOC Trzin
telefon 01 562 18 13

**ROTRING KVALITETA!
DO 45%
CENEJSJE TISKANJE!**

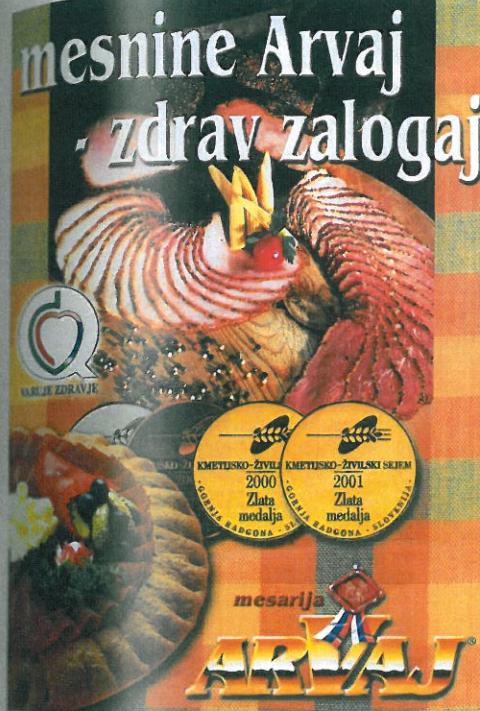
Glava za tisk. Canon BJ 10e/ex/sx/20/200.. (BC-02)
Glava za tisk. Canon BJC 2000/4000/5000 (BC-20)
Črnilo za tisk. EPSON 4XX/5XX/6XX (S020093,S020187)
Črnilo za tisk. EPSON 4XX/5XX/6XX (S020089,S020191)
Glava za tisk. HP DeskJet 400/500 - serija črna (51626A)
Glava za tisk. HP DeskJet 400/500 - serija barvna (51625A)
Glava za tisk. HP DeskJet 600 - serija črna (51629A)
Glava za tisk. HP DeskJet 600 - serija barvna (51649A)
Glava za tisk. HP DeskJet 610, 640 črna (51614A)
Toner za tisk. HP LJ4/5, Canon LBP 8 II/III (92298A,EX)
Toner za tisk. HP LJSL/6L, Can. LBP 460... (C3906A,AX)
Toner za tisk. HP LJ 1100 (C4092A)
Toner za Canon Fax (FX-2)
Toner za Canon Fax (FX-3)
Toner za Canon Fax (FX-4)

6200,00 SIT
7600,00 SIT
3450,00 SIT
4300,00 SIT
7200,00 SIT
7800,00 SIT
7160,00 SIT
6900,00 SIT
6500,00 SIT
23919,00 SIT
15200,00 SIT
14800,00 SIT
18800,00 SIT
19900,00 SIT
21900,00 SIT

rotring

Pokličite še za ostala črnila in tonerje ROTRING!
VSE CENE VSEBUJEJO DDV!

 AZ NET, D.O.O. - TRGOVINA Z RAČUNALNIKI
MENGEŠKA CESTA 53A, TRZIN
Tel.: 729-12-63, Fax: 729-12-65, www.az-net.si

dobrodošli v TRZINU

Kidričeva 11, tel.: 01/722 03 04

*odprto vsak dan
razen ponedeljka
od 8.00 do 19.00,
sobota od 7.00 do 13.00*

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Habatova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/721-45-03

BAHNE®

AST AHAČIĆ
SERVIS TRGOVINA Domžale,
Prešernova 1/a,
tel. 72-42-107

prodajalna izdelkov **gorenje**

Popolna
izbira
bele
tehnike
gorenje

V DOMŽALAH

- mali gospodinjski aparati, barvni TV-ji, glasbeni stolpi
- originalni rezervni deli Gorenje
- kuhinjske nape, pomivalna korita
- servis pralnih, pomivalnih, sušilnih strojev, malih gospodinjskih aparativ

Brezplačna dostava,
ugodne cene!
Možnost nakupa na
12 obrokov!

NOVO V ŠSKI

PE AST Ljubljana, Tugomerjeva 2,
Ljubljana - Šiška Tel.: 01/514 20 15

Na zalogi celoten program Gorenja!
Odprt vsak dan od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

Moste 99, 1218 Komenda
Tel.: 01/83-41-471
Fax: 01/83-41-692

Ugodna jesenska ponudba

- MAČHE, RAZNOBARVNE Z VELIKIMI IN MINI CVETOVMI
- KRIZANTEME LONČNE, DROBNOČVETNE IN VELIKOCVETNE
- BELLIS
- RAZNE TRAJNICE
- GIPRESE IN IGLAVCI ZA MANJŠE NASADE
- RESA - TRAJNA IN ENOLETNA
- ČEBULICE TULIPANOV, NARCIS ...
- MARMORNATI DROBLJENEC, BEL. ZELEN., CRN., ...
- CRNICA IN ZEMLJA ZA PRESAJANJE
- SVEČE

V DRUGI POLOVICI OKTOBRA BUSTE ŽE LAJKO IZBIRALI MED NASADI V SKLEDARJIKI SO ARANŽIRANI KOT IKEBANE.

PONUĐA IN PRODAJA NA 800 KVADRATNIH METRIH S PRIMERNIM PARKIRNIYM PROSTOROM. LOKACIJA, MOSTE 99 PRI KOMENDI, ZA GASILSKIM DOMOM IN BLIZU CERKVE V MOSTAH.

DELOVNI CAS 8-17 URE, OB SOBOTAH DO 13 URE.

KIMI

**TRGOVINA
BOGATA PONUDBA**

V INDUSTRIJSKI CONI TRZIN

Celoten program blagovne znamke KIMI in izbrani izdelki drugih priznanih proizvajalcev:

- čistilna, pralna in pomivalna sredstva
- avtokozmetika
- pripomočki za čiščenje
- higijenski izdelki iz papirja
- kozmetika in sredstva za osebno nego
- antifrizi za avtomobile
- solarni in ogrevalni sistemi
- možnost polnenja izdelkov KIMI v prinešeno embalažo po nižjih cenah
- za upokojence prvi in drugi delovni dan v mesecu 10 % popusta
- pri nakupu nad 1000 SIT podarimo 5 litrov destilirane vode
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

Pestra ponudba čistil v večji embalaži za higieno v velikih kuhinjah in objektu higieno ter čistilni pripomočki in papirna galeranterija

Delovni čas: vsak delovnik od 8h do 16h, ob sobotah od 8h do 12h
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin, 1236 Trzin
Telefon: 01 5300 576, telefax: 01 5300 580

KIMI.

**ZA GOSTINCE
ČISTILNE SERVISE**

VABLJENI!

ČISTO. PRIJAZNO.

GASIRONOM

Turistično gostinski objekti

projekti in oprema

IOC Trzin, Blatnica 10
Tel.: 01/562-21-70

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin
telefon: 01 721 - 63 - 02
mobil: 0609 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE KURILNEGA OLJA PLAČILO TUDI NA OBROKE

Dobeno 75, 1234 Menges
Telefon : 01 / 723 09 00, Fax : 01 / 723 09 01

Čistilni servis

Primož Zorec s.p.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/72 41 657, 041/695 339, 01/72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi usnje • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaves) • tapiserije in toplice pod marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih.
Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkirščem.
Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis Zorec.

Slasčicarna Oger
stari Trzin, Mengeška 26
tel.: 721 56 99

Nudimo veliko izbiro poročnih in otroških tort po tujih katalogih, domačo potico, ročno izdelane domače piskote in ostale slasčice.

Najnovejše: TELEBAJSKI!

Stalno je na zalogi torta za DIABETIKI

Odprto, vsak dan od 7.00 do 21.30

PIKAT d.o.o. TRZIN

Projektiranje, inženiring, krovstvo, adaptacije, trgovina.
Špruhha 42, 1236 Trzin,
Tel.: 01/562-22-18 , Fax.: 01/562-19, GSM: 041/662-815

IZVAJAMO:

- Krovsko kleparska dela, Al, Cu, Rf
- Vse vrste kritin - Gerard, Decra, Trimo, Tuftile, S-metal, Tondax, Bramac, Easit
- Izolatorska dela, klasične izolacije
- Akustična izolacija stropov in sten
- Adaptacija streh in konstrukcij
- Knauf stene - montažni stropovi
- Hidroizolacija ravnih stropov
- Strešna okna Velux

ISSN 1408-4902

ZATEGNIMO PAS IN ZAVIHAJMO ROKAVE

Na območju nekdanje občine Domžale deluje kar nekaj humanitarnih, dobrodelnih in podobnih organizacij, ki skrbijo za stare, mlade, ljudi z družbenega roba, bolnike ali pa kar za vse pomoči potrebine, ki bi želete preko objav v Odsevu s svojo dejavnostjo seznaniti tudi Trzince. Zelo dejavne so različne zveze kmetovalcev, kulturnikov, športnikov in drugih; vsi nam pošiljajo prispevke in prošnje za objavo. Že zdaj smo delali selekcijo! Ker pa se bo na nas časopis moral stanjšati, bomo delali še strožji izbor. Prednost bodo imele le trzinške zadeve in tiste, ki se neposredno nanašajo na naše občane.

V tej številki objavljamo nekatere spomnina na počitniška doživetja in dejavnost Trzinca in trzinških društv v poletnem obdobju.

Urednik

URADNE URE UREDNIŠTVA ODSEVA

S 26. septembrom 2001 uredništvo Odseva uvaja redne tedenske uradne ure za vse, ki bi želeli kakor koli priti v stik s člani uredništva.

Vsako sredo od 17. do 19. ure bo v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/I) dežurala naša kolegica Urša Mandeljc, družbo pa jí bodo delali tudi drugi člani uredništva.

Vsi, ki bi želeli prinesi svoje članke, slike, reklame, ali pa dati predloge za članke in teme, ki bi jih bilo potrebno obdelati, zglasite se v času uradnih ur v našem uredništvu. Na nas se lahko obrnete tudi s kritikami, pozitivnimi in seveda tudi negativnimi, vendar ob tem da vas pričakujemo kulturno in korektno obnašanje. Člani Odseva se sicer tudi kritikam ne izogibamo. Vemo, da delamo napake, da nismo nezmotljivi, da spregledamo ali pozabimo kaj, ampak ob tem si tudi marsikaj oprostimo. Saj veste: "Kdor dela, tudi greši. Nismo bogovi, ki ne delajo napak."

V času uradnih ur bo mogoče oddati tudi vabila za prireditve, obvestila in seveda tudi osmrtnice in zahvale.

V času uradnih ur vam bomo prisluhnili in skušali na nek način ustreziti vašim željam.

Telefonski številki Odseva v prostorih uredništva na Mengeški c. 22/I sta:

01/724-43-33 in 01/724-43-34

Pridite ali pokličite nas. Za oboje vam bomo hvaležni.

Uredništvo Odseva

OPRAVIČILO!

Opravičujemo se vsem, katerih članki zaradi preobilice gradiva v tej številki Odseva niso objavljeni. Če bo mogoče jih bomo objavili v naslednjem, oktobrski številki Odseva.

Uredništvo Odseva

Slika na naslovini:
Z jutranjimi megljicami jesen vstopa tudi v center Trzina T3.

(foto: Jože Seljak)

Vsakdo ima v življenju svojo nalogo,
toda nihče tiste,
ki bi jo hotel sam izbrati.

(Hermann Hesse)

ŽUPANOV KOTIČEK

Najprej seveda lep pozdrav vsem občankam in občanom po poletnem premoru. Upam, da smo ga vsi dodata izkoristili ob morju ali v planinah, kjerko je že kdo bil. Važno je, da smo se vrnili na svoja delovna mesta z novimi močmi, novimi idejami in hkrati razbremenjeni vseh skrbiv vse morebitne zlovaljnosti, kar se je že skozi preteklo zimo nabralo v nas.

Vir: AP Photo/Carmen Taylor

Letošnji konec poletja sta zaznamovala dva na prvi pogled povsem različna dogodka, ki pa glede na vzroke zanj morda niti nista tako popolnoma nepovezana, kot se najbrž zdi veliki večini ljudi. Zelo vroče poleje se je po že drugi zaporedni suši, ki je prizadela veliko slovenskih kmetov, tako rekoč čez noč prevevio v zelo hladno jesen, kar je verjetno posledica globalnih klimatskih sprememb; te pa so v najtejsnejši zvezi z brezobzirnim odnosom najmočnejših industrijskih držav in kapitala do narave oziroma okolja in človekove prihodnosti. Še posebej pretresljivo pa je prehod med poletjem in jeseno zaznamoval krvavi torek (11. september) v ZDA, ko so teroristi z do skrajnosti premišljeno in dobro organizirano akcijo daleč dvoje simbolov modernega sveta, globalizacije in gospodarske ter vojaške premoči ZDA nad vsem svetom: zgradbi Svetovnega trgovinskega središča v New Yorku in Pentagon v Washingtonu. Morda se bo kdo vprašal, ali je med sušo v Sloveniji in krvavim torkom v ZDA sploh mogoče najti kakršnokoli povezano v kaj imamo z vsem tem opraviti v Trzinu. Menim, da slovensko sušo kot posledico globalnih klimatskih sprememb in napad na simbolno središče svetovnega kapitalizma povezuje ravno globalizacija z vsemi svojimi posledicami, ki jih občutimo tudi v Sloveniji in tudi v Trzinu. Globalizacija kot cilj kapitala, ki želi v celoti zavladati vsemu svetu, je žal tudi razlog za neustreznih odnos do naravnega okolja, ki povzroča klimatske spremenne. In ista globalizacija po drugi strani povzroča silovite spremenne politične in gospodarske podobe sveta, ki se jim upira vse več ljudi na svetu. Seveda na različne načine. Nekateri s terorjem, drugi s pozivom k sodelovanju in bolj socialno naravnimi politiki najbolj razvitenih držav. In vse to se vseh nas dotika na povsem osebni ravni, kajti tudi mi, mislim na Občino Trzin, smo v dilemi, kako po eni strani zagotoviti nadaljnji razvoj občine ter omogočiti nadaljnjo rast skupnega standarda in kako po drugi strani ohraniti ali celo izboljšati svojo naravno okolje in tako tudi kakovost našega življenja. Enostranske rešitve gotovo niso dobre. Niti tiste, ki jih predlagajo nekateri, ki menjajo, da je zdaj, ko so se oni priseli, potreben preprečiti vsako nadaljnjo gradnjo, da bodo lahko oni uživali zasluzeni mir, niti one, ki jih zagovarjajo drugi, ki pravijo, da je potrebno izkoristiti konjunkturo in pozidati s poslovimi in stanovanjskimi objekti vse, kar je še mogoče, saj je gozda v Sloveniji tako ali tako preveč.

V občinskem svetu in občinski upravi se zavedamo, da se začenja zadnji ciklus našega mandata (od septembra 2001 do julija 2002)

in da nas hkrati do konca tega mandata čaka še zelo veliko dela. Cela vrsta naložb, za katere smo se odločili ob sprejemu strategije razvoja občine (1999), je pravzaprav pred začetkom dejanske gradnje. Veliko dela je bilo in v posameznih primerih je še pred nami s pripravami (sprejemanjem prostorskih in izvedbenih aktov, projekti, pridobivanjem dovoljenj za gradnjo ipd.). Pridobili smo 1.000 m² poslovnih prostorov v poslovni zgradi v novem centru in prav zdaj nam izbrani projektanti pripravljajo projekte za izpostavo knjižnice, večnamensko dvoranico, mladinski klub in splošno ambulanto. Računamo, da bomo gradbeno dovoljenje pridobili do konca zime in spomladži že lahko začeli z deli. Veliko bolj se zaradi usklajevanja s pristojnim ministrstvom vlečejo postopki v zvezi s pripravo dokumentacije za gradnjo prizidka k Osnovni šoli Trzin, s katerim nameravamo dolgoročno rešiti tudi vprašanje manjkajočih prostorov za otroški vrtec. Zelo težko premagujemo številne ovire tudi v prizdevanjih za modernizacijo in rekonstrukcijo Jemčeve in za izgradnjo povezovalne ceste med Mlakami in OIC. Toda po drugi strani se, kot rečeno, stvari vendarle premikajo in naslednje leto bo te premike mogoče tudi videti in opitati. Sam pa sem morda ta trenutek najbolj vesel nove pešpoti od mosta čez Trzin. Po kateri se lahko precejšnji del naših šolarjev umakne pred nevarnimi avtomobili s pretesne in vse bolj prometne ulice Za hribom. Povrhu bo ta pot in njen nadaljevanje med Pšato in teniškimi igrišči, ki ga imamo tudi še v načrtu, lepa sprehajalna pot za stanovalec novega centra in druge občanke in občine. Ob zamenjavi premoga s plinom v Šoli je ta pot, vsaj zame, druga lepa pridobitev.

Zupan Tone Peršak

Telefonske številke
Občine Trzin so:

72 - 26 - 100

72 - 26 - 110

72 - 11 - 060

Elektronska pošta:

info@obcina-trzin.si
Domača stran na internetu:
<http://www.obcina-trzin.si>

150 LET ROJSTVA IVANA HRIBARJA

Letos se v septembру spominjamo 150-letnico rojstva enega najbolj vidnih in zaslužnih Trzincev Ivana Hribarja. Znani ljubljanski župan, politik, gospodarstvenik, pesnik, pisatelj in prevajalec je v svojih spominih zapisal: »Rojen sem bil v Trzinu dne 19. septembra 1851. leta. Moremu očetu je bilo ime Fran. Priženil se je bil v Trnovč pri Zlatatem polju na posestvo moje matere Marije, rojene Rožičeve. To posestvo je imelo popisno številko 82 in je obsegalo četrtnino zemlje, ali – kakor so to navadno nazivali – grunta. Naša hiša – pri Boldinčkovih – je bila majhna in lesena, tudi gospodarsko poslopje, ki se je hitro díralo, je bilo tesno. V hlevu moja roditelja nista nikdar imela več kot troje živincet. Dvorisce in vrt pri hiši sta bila majhna.«

Na Trzin je Ivana Hribarja vezalo več lepih spominov, zato se je še kasneje rad vrnil v rojstno hišo, bil pa je celo tako zaveden, da se je pod nekatere svoje prispevke kasneje podpisoval s pseudonimom Trzin. Ker je bil njegov oče nagnjen k barantanju in prekupevanju, so se že dokaj zgodaj preselili v podobno hišo sredi Mengša, že leto kasneje pa so se spet selili na drugo posestvo v gornjem Mengšu. Nazadnje se je njegova družina ustalila na Krizu. V osnovno šolo je hodil v Mengšu in Ljubljani, kjer je obiskoval tudi nižjo gimnazijo, peti razred gimnazije pa je končal v Novem mestu. Sredi šeste šole je zaradi sporov s profesorji izstopil iz šole in tako končal svojo formalno šolsko izobrazbo. Zaposlil se je v banki Slavija v Ljubljani, kasneje pa je zo to bančno hišo delal še v Brnu, na Dunaju in v Trstu. Maja 1876 je začel delati kot generalni zastopnik te banke v Ljubljani. Sam je temu dejal, da je postal samostojen podjetnik.

Bil je uspešen in si je pridobil ugled in velavo, zavzeto pa je začel delovati tudi v različnih slovenskih društvenih. Kmalu je bil izvoljen v ljubljanski občinski svet, kjer je bil zelo dejaven, vedno poln novih idej in pobud. Ni čudno, da je bil član mestne občinskega sveta kar 28 let. Zaradi zaslug za ureditev vodovoda v Ljubljani je postal častni meščan Ljubljane, po ljubljanskem potresu pa so ga 7. maja 1896 izvolili tudi za ljubljanskega župana. Iz Ljubljane je skušal napraviti moderno mesto in hkrati središče slovenskega naroda in jo uveljaviti tudi navzen, še zlasti v slovenskem svetu. Ljubljani je županoval kar štirinajst let in bi bil župan še naprej, vendar cesar ni želel potrditi njegove besede izvolite. V letih 1889 – 1908 je bil deželnji poslanec, v letih 1907 – 1911 pa tudi državni poslanec. Hkrati je bil tudi

Ivana Kobilica - Ivan Hribar

Bil je izjemno vsestranski in neutrudnen. Enostavno ni mogel vzdružiti brez dela in gibanja. Povsed je imel predlage, načrte in izredno voljo do dela. Poseben pa njegovim prizadevanjem pa je dajala goreča narodna zavednost. Na vseh korakih se je bojeval za pravice in enakopravnost Slovencev in slovenske.

Zavedal se je, da bo politične težnje Ljubljane in slovenskega naroda mogoče uresničiti

samo z uspešno gospodarsko dejavnostjo in organiziranostjo. Krepko se je zavzemal za univerzitetni sklad in štipendije za slovenske znanstvenike, za ljubljansko mestno hranilnico in druge slovenske banke. V času njegovega županovanja je Ljubljana dobila vodovod, plinarno, elektrarno, električno železnicu, prvo ljudsko polikličico, zgrajen pa je bil tudi Zmajski most. S svojimi predlogi v času obnove Ljubljane v popotnišni obnovi si je pridobil številne zasluge, zavzemal pa se je tudi za gradnjo železnic Kranj-Kamnik-Celje in za gradnjo vrhniške proge. Prizadel se je za ustanovitev sklada za melioracije in druga javna dela, s svojimi predlogi pa je spodbujal tudi razvoj šolstva in še zlasti uvedbo slovenščine kot učnega predmeta pri nekaterih predmetih na gimnazijah. Posebej se je zavzemal za ustanovitev slovenske univerze in prenovo ljubljanskega učiteljišča in za združitev vseh slovenskih pokrajin.

Že v letu 1867 je začel s prevodi pesmi sodelovali pri Zgornji Danici, nato pa je pod pseudonimom Trzinski objavljaj prispokev v različnih časopisih in drugih publikacijah. Ustanovil je politični list Slovan, ki ga je nekaj let tudi izdajal, stalno pa je sodeloval tudi pri Slovenskem narodu. Leta 1928 je objavil svoj življenjepis Moji spomini, skupaj s Hadelapom pa je izdal tudi pesniško zbirko Brst.

Iz političnega življenja se je umaknil leta 1925. V pokoju je živel v Ljubljani, 18. aprila 1941 pa je razočaran nad okupacijo domovine svoje življenje končal v Ljubljani.

Ivan Hribar je za seboj v slovenskem življenju in v Ljubljani zapustil tako globoko sled, da bi bilo prav, da bi spomin na njun primeren način ohranili tudi v njegovem rojstnem kraju – Trzinu.

Miro Štebe

GUŠTIN & Co. d.o.o.

Take that first slovene-american english bilingual step onto us, and - call us today!

Simultano prevajanje poslovnih razgovorov s takojšnjim zapisom, prevajanje/tolmačenje, profesionalne storitve »public relations«.

Informacije od 10. - 17. ure.

Tel.: (01) 534-90-77

E-pošta: tjasa.gustin@telemach.net

GSM: 031-866-936

Fax: 0015-094-793-625

NOVO OBRAČALIŠČE IN POČIVALIŠČE

Ob glavni cesti, ki vodi v industrijsko cono, so pred kratkim razširili cestične in na njem uredili parkirne prostore, ki so namenjeni tistim, ki se skušajo znajti med smerimi tablami za podjetja v coni in nekako najti izbrani cilj. Čež čas naj bi tam namestili tudi poseben informacijski računalniško voden pano, ki bo obiskovalcem nazorno prikazal, kako v coni priti do iskanega cilja. Vse lepo in prav, vendar so tisto izogibališče začeli izrabljati obiskovalci lokalov v piramidi za parkirišče, saj je drugje težko najti parkirno mesto. Vse več je tudi voznikov, ki tisto razširitev vozilča izrabljajo za obračanje, še zlasti v nočnih urah pa so se tam tudi z avtomobili začeli ustavljanji mladi, ki so živahnii in hrupni. Prebivalci sosednjega »gradu« se že pritožujejo zaradi nočnega kaljenja miru na tistem »počivališču«.

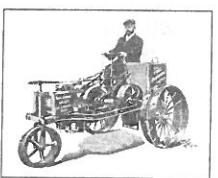
TABA TUDI DEZINFORMIRA

Smerne table, ki so jih zdaj namestili že tako rekoč po vsem Trzinu, imajo svoje zagovornike in ognjevit kritike. Pred kratkim pa so nas opozorili, da ena tabla zavaja oziroma dezorientira iskalce. Ko smo si šli stvar ogledat, smo ugotovili, da ena tabla res kaže v napačno smer, vendar pa je to po vsej verjetnosti posledica nesreče. Domnevamo, da je tablo s svojega položaja izbil kak višji avtomobil, po vsej verjetnosti tovorjak. Ne kaže drugega, kot da tablo nekdo spet pravilno namesti. Stroške bo verjetno plačala občina.

RAZSTAVA OLDTIMERJEV V JABLHU

Ljubitelji in zbiralci starih avtomobilov in motorjev niso več posebna redkost, vse pa kaže, da je pri nas tudi vse več ljubiteljev stare kmetijske tehnike, še zlasti traktorjev. V soboto, 28. julija so v Centru za razvoj kmetijstva in podeželja v Jablah pri Trzinu na že četrtem slovenskem srečanju ljubiteljev stare kmetijske tehnike prikazali že 100 primerkov starih kmetijskih strojev,

od tega skoraj 50 traktorjev. Najstarejši razstavljeni traktor se je ponatal z letnico izdelave 1941, nekatere naprave na razstavi pa so bile celo še starejše. Prireditelji, člani Društva kmetijske tehnike so najstarejše in najbolje ohranjene ali restavrirane primerke nagradili. Nagrad so bili deležni tudi traktoristi, ki so se pomerili v spremnostni vožnji s traktorji. Prava paša za oči je bila parada traktorjev, za številne obiskovalce pa je bila zanimiva tudi predstavitev nekaterih nekdajšnjih kmečkih opravil s stariimi stroji, na primer mlacjan z mlatilnikom. Srečanje, ki ga je spremljal družben program, so popestili tudi nekateri zbiralci starih avtomobilov in dvokoles, ki že tradicionalno sodelujejo na razstavi v Jablah.

CESTA BREZ LUČI

Že res, da včasih slišimo opozorila, da zaradi neštetih luči že onesnažujemo okolico, da noč spremenjamamo v dan in da je večina tržinskih ulic in cest v glavnem dobro osvetljena. Vseeno pa bi bilo prav, če bi z javno razsvetljavo oskrbeli tudi del ulice Pod gozdom od križišča, kjer se zavija k šoli, do mostu čez Pšata pri Gregcu oz. pri križišču z Ljubljansko cesto. Na celem odseku ni niti ene luči, pa čeprav cesta teče prav pod gozdom in jo najpogosteje uporabljajo šolarji. Prav bi tudi bilo, če bi primerna luč osvetljevala tudi dostop do blokov, ki jih je tam zgradila UBK-banka. Na občini sicer pravijo, da so bili investitorji dolžni urediti tisto cestno na njej popraviti poškodbe, ki so se pojavile v času gradnje, poskrbeti za njene bankinje in tudi osvetlitev. Ker pa je šla družba UBK v stečaj, so njihovi dolgovi enostavno padli na pleča občine. To res ni prijetno, vseeno pa bo treba ugrizniti v kislo jabolko in poskrbeti za javno razsvetljavo vzdolž ceste. Dnevi se namreč vse bolj krajšajo, in otrokom, še zlasti najmlajšim, verjetno ni posrečen prijetno, ko morajo od krožkov domov po temni cesti.

NA MIHAELOVEM SEJMU TRZINSKE SEKIRICE IN KLOBASE

Član Turističnega društva Trzin se je odločili, da bodo na Mihaelovem sejmu, ki bo 28., 29. in 30. septembra v Mengšu, predstavili tržinske sekirice in klobase. Pokazali bodo najstarejše v Trzinu najdene kamnite sekirice, mesarice in druge sekire, kakršne so v preteklosti uporabljali Trzinci in po katerih so naši predniki sloveli. Kot že na Florjanovem sejmu, bodo tudi v Mengšu predstavili že drugo značilnost Trzina - tržinske klobase. Te so nekaj slovela daleč naokrog in jih zdaj poznamo kot kranjske klobase. Vendar pravijo, da so zdaj kranjske klobase že čisto industrijski izdelek in niso več tako dobre, kot so bile tržinske. Tržinski mesarji bodo zato po starih receptih spet naredili prave tržinske klobase, v Turističnem društvu pa si bodo prizadevali, da tržinske klobase postale znane pod tržinsko blagovno znamko.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM CESTE ŠE VEDNO EDEN NAJBOLJ PEREČIH PROBLEMOV

Vsi leta se ob začetku pouka še posebej zavemo, da so ceste nevaren kraj za malčke, ki še stopajo na pot učenosti. V kraju, kakršen je Trzin, je skoraj nemogoče urediti povsem varne dostope otrok do sole. Nemogoče se je izogniti prometu, križanju poti s prometnimi cestami ali povsod urediti pešpoti, ki bi bile namenjene samo šoljarjem. Prostora za kaj takega enostavno ni. Tudi če bi imelo vse ulice pločnike in če bi bili vsi prehodi za pešce semaforizirani, to še ne bi pomenilo popolne varnosti za otroke. Vseeno pa se povsod trudijo, da bi za otroke nekako določili sorazmerno najbolj varne poti v šolo.

Kot sem že rek, pa je najbolj pereč problem Mengška cesta. Direkcija za ceste ne pristane na semaforje, za kar smo večkrat zaprosili. Bojijo se namreč, da bi semaforji še bolj zaustavljali promet. Prehodi čez to cesto so zaradi gostega prometa zelo težavi, čeprav se vsi zavzemamo za to, da bi pešci ne hodili ob njej, ampak da bi se z nje umaknili in notranjost, na manj prometne ceste. Odločili smo se, da bomo na lastne stroške od Mengški uredili manjkajoče pločnike. Vendar moram reči, da so vsi postopki za to zelo počasni. Direkcija za ceste nam je sicer že dala soglasje, vendar pa zahteva, da naredimo projekte, kot bi se delala cesta, pa čeprav gre samo za pločnike. Če tega ne bomo naredili, ob prisligi vel del ne bomo dobili soglasja. Postopek je res zaplenit in skrajno zamuden. Tako je pri večini zadev, ki jih rešujejo državni organi - vse se vleče v nedogled.

Pred kratkim so odprli avtocestni odsek Šentjakob – Krtina. Ljudje, ki živijo v bližini tržinske obvoznice, ugotavljajo, da se je promet na njej zmanjšal. Ali bo tako vplivalo na načrte za gradnjo potovznavalne ceste med industrijsko cono in ostalimi delom Trzina? Zanima nas tudi, kakšne so zdaj razmere na tamkajšnjem območju T-12.

Projekt T-12 smo prevzeli od domžalske občine. Spremenili smo ga le v toliko, da

sмо načrtovano cesto zožili in na njej predlagali ureditev rondoja, ki bo dodatno vplival na upočasnitve vožnje in hkrati nemogočil vožnjo dolgim težkim vozilom. Ne glede na to, da v Sloveniji precej cest nima spremajočih servisnih cest, cesta tam mora biti, ker jo določa zakon, potrebna pa je tudi zaradi ustrezne povezave z drugimi deli Trzina (dostopni kinetom do gozdov, šolski pot za otroke, služila pa bo tudi prebivalcem Mlak in drugih delov Trzina, ki so zaposleni v coni), potrebna pa bo tudi zaradi same ureditve območja T-12. Tam bodo po načrtih zgradili več objektov, do katerih bodo potrebovali cesto. Prav zdaj naj bi položili asfalt do nadomestnih hiš za tiste, ki jim bodo ob obvoznici porušili hiše.

Vem, da se prebivalci ob Kridičevi bojijo, da bi povezovalna cesta postala zelo prometna, ker naj bi jo vozniki uporabljali kot obvoznico ob prometnih koničah, vendar menim, da te bojazni ni več. Če zdajšnji upad prometa na obvoznici je počazal, da bo promet tam stekel še hitreje, ko bo avtocesta v celoti zgrajena. Razmerje pa se bodo še bolj izboljšale, ko bo zgrajena tudi povezovalna cesta Želodnik - Vodice.

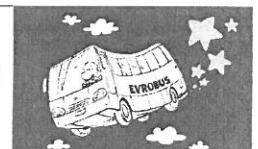
Kar se tiče območja T-12, moram reči, da ga zdaj komunalno urejajo. Finančno sodeluje tudi občina, čeprav tega ni bila dolžna, ampak glede na to, da bo ta infrastruktura služila tudi nadaljnji gradnji na tem območju – zgradili naj bi še dve hiši in ker je tam gozdna cesta, ki vodi proti bajeju in naprej, se je občina odločila za sodelovanje z svojim deležem. Tako smo tudi omogočili, da so dela tam pospešili in naj bi bila v kratkem končana.

Miro Štěbe

EVROBUS TUDI V TRZINU

Med 10. septembrom in 20. oktobrom bo po Sloveniji spet začel voziti evrobus. Obiskal bo 66 večinoma manjših krajev na območju celotne Slovenije, med drugim tudi Trzin. V našem kraju bo evrobus v ponedeljek, 15. oktobra od 9.00 do 13.30.

Eurobus je projekt, ki ga že drugo leto v okviru Programa obveščanja slovenske javnosti o vključevanju Slovenije v Evropsko unijo vodi Urad vlade za informiranje. To je potujoča knjižnica in informacijsko središče, v katerem obiskovalci lahko dobijo zelo raznolike informacije o Evropski uniji in naših pripravah na vstop. Pri iskanju konkretnih informacij in odgovarjanju na morebitno vprašanja sta jih na voljo informatorki, sicer pa lahko vsakdo, ki ga ta tematika zanima, sam pobrsk na najrazličnejšimi publikacijami, strokovno literaturo, revijami, burzurami, pa tudi po spletnih straneh. Vskakomur so na voljo brezplačne informacije, ki jih o Evropski uniji izdajajo Urad za informiranje, nevladne organizacije in drugi ponudniki informacij o EU pri nas.

VRTEC OSTAJA VROČA TEMA TUDI TO JESEN

Na svoji prvi letosnji jesenski oziroma 31. redni seji je Občinski svet občine Trzin največ točk dnevnega reda namenil obravnavi problemov v zvezi z varstvom predšolskih otrok. Preden so se občinske svetnice in svetniki lotili te teme, pa so v drugi obravnavi potrdili odlok o organiziranosti pomoči na domu. Kot so pred glasovanjem izvedeli, število oskrbovalec na domu v Trzinu narašča. Lani smo imeli dva, letosnji izračuni pa kažejo, da jih je že več kot 5. Kot je med razpravo pojasnila direktorica Centra za socialno delo Domžale, so se v zadnjem času stroški oskrbe na domu precej zvišali, zato je Center občinam priporočil, da zvišajo cene storitev pomoči na domu. Po novem najbi ura te dejavnosti veljala 1.500 SIT.

Dokaj hitro so člani občinskega sveta potrdili tudi odlok o razglasitvi treh zgodovinskih spomenikov za kulturne spomenike lokalnega pomena. Gre za spomenik Cenetu Štuparju, ki stoji na meji naše ob-

čine, na mestu, kjer je ta narodni heroj med drugo svetovno vojno padel, za spomenik padlim borcem NOB in žrtvam fašističnega nasilja pred OŠ Trzin in za spominsko ploščo akcijam slovenske teritorialne obrambe v bližini mesta, kjer je potekala »trzinska bitka« med slovensko osamosvojitveno vojsko leta 1991.

Brez posebnih zapletov je Občinski svet potrdil tudi zamenjavi v uredniškem odboru našega glasila Odsev. Mojca Ručigaj Trček, zadolženo za fotografijo, je zamenjal Jože Seljak, Jozica Valenčak pa je prevzela nalogu odgovornega za trženje Odseva, kar je bilo doslej v pristojnosti Tonete Ipavca. Obema se ob tej priliki za dosedanje sodelovanje zahvaljujemo in smo prepričani, da bomo tudi v napred lahko skupaj plodno delovali pri oblikovanju in vodenju Odseva.

Svetnice in svetniki so nato brez pripombe potrdili tudi go. Dunijo Jadek Pensa za članico Okrajne volilne komisije 11. volilnega okraja 4. volilne enote s sedežem v Domžalah. Ko so prešli na obravnavo problematike vrt-

ca, smo najprej slišali, da na Občini željajo, da na inšpekcijskih in tehničnih pregledih dodatnih prostorov trzinskega vrtca v prostorih nekdajne OŠ Trzin. Na Občini upajo, da bo oddelek, ki so ga že poimenovali Palčica, v kratkem odprt. To bi resile precej težav staršev, ki čakajo na možnost organiziranega varstva svojih malčkov v dopoldanskem času, hkrati pa bi lahko tudi trzinski vrtec začivel kot zavod, kar bi se, kot smo slišali, pozitivno odražalo tudi pri finančnem poslovanju vrtca.

Predsednik Nadzornega odbora Občine Trzin Andrej Senica je nato zelo izčrpno poročal o nadzoru finančnega poslovanja trzinskega vrtca. Nepravilnosti pri vodenju vrtca niso opazili, ugotovili pa so, da je vrtec lani posloval z izgubo. V letosnem prvem polletju pa je poslovanje pozitivno.

Lanska izguba je bila v precejsnji mjeri plod prepoznega odziva vodstva vrtca na zvišane ekonomske cene programa vrtca. Ker Občina ni imela ustreznih podatkov, se je na višje cene prepozno odzvala in tako je takoj rekoč za nekaj časa sama krila stroške višjih cen programov v vrtcu. Delni vzrok za izgubo so tudi lanska pričakanja, da bodo odprli enoto vrtca Palčica. V vrtcu so namreč svoje ukrepe in pravne usmerili v pričakovanje, da bo Palčica lahko začela delovati takoj, ko bo ustavljeni zavod Vrtec Trzin, žal pa se to ni zgodilo. Poseben problem so tudi terjave do staršev, ki nerenočno plačujejo račune.

Med razpravo o problemih vrtca so govorili o možnostih za zmanjšanje izgube vrtca, med drugim so vodstvo vrtca naložili, da po sodni poti izterja dolgo nereditih plačnikov, razmišljali so o drugačni organizaciji čiščenja vrtca, nazadnje pa so sprejeli skele, da mora Svet vrtca takoj zagotoviti, da bo njegovo delovanje v skladu z veljavno zakonodajo in drugimi predpisi, in najkrajšem času pa mora vodstvo vrtca tudi pripraviti sanacijski program za rešitev vprašanja zadolžnosti vrtca. Svetnik Romeo Podlogar je tudi predlagal, da Občinski svet sprejme ugotovitev, da je v.d. ravnateljica vrtca zavedna nestrokovno in da naj bi zato pozval Svet vrtca, da imenuje novo v.d. ravnateljico.

Ostali svetniki se s tem niso strinjali in so predlog soglasno zavrnili, slišali pa smo tudi ocene in pohvale, da je po strokovni in pedagoški strani vodenje trzinskega vrtca vzorno in dobro. Za konec so člani občinskega sveta tudi prvo jesensko sejo, podobno kot vse druge, zaključili s pobudami in vprašanji občinskih svetnikov.

Miro Šteber

PRODNIK
JAVNO KOMUNALNO
PODJEVJE PRODNIK d.o.o.
1230 Domžale, Savska 34

ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV

Obveščamo vas, da bomo v Občini Trzin v ponedeljek, 15.10.2001, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo 15.10.2001 sprejemali

- od 15.30 do 17.00 ure na dvorišču Občine Trzin
- od 17.30 do 19.00 ure na parkirišču pred trgovino Mercator

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.
- Tekoci odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- Odpadki iz iste skupine ne smemo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
- Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

V Občini Trzin bo jesenski odvoz kosovnih odpadkov v sredo, 17.10.2001.

Kosovni odpadki iz gospodinjstev morajo biti postavljeni zraven zabojnika samo na dan odvoza do 5. ure zjutraj.

Med kosovne odpadke ne sodijo: embalaža škoprov, olj in barv, lakov in podobno. Prav tako med te odpadke ne sodijo avtomobilski deli, pnevmatike, akumulatorji, gradbeni materiali in obrezane veje dreves oz. živilih mej.

Vodja sektorja javna higiena: Simon Urančar
Direktor: Marko Fatur

PRVIČ V VRTEC

O kolikor prvega leta otrokove starosti mora mati v službo, otrok pa najpogosteje v vrtec. Ločitev od staršev je za otroka stresen dogodek vendar pa je vrtec za otroka pomemben korak od naravnega do mačega okolja v široki svet, ki ga bo spočeval in osvajal še dolga leta.

Tukaj nastopi vloga nas, pedagoških delavcev v vrtec. Otroka je potrebno za vstop v vrtec pripraviti na mehak, nežen prehod v novo okolje, da ne bi negativno vplivali na otrokov čustveni in socialni razvoj.

Otroci se ob vstopu v vrtec odzivajo različno. Nekateri se hitro prilagodijo novim okoliščinam, drugi imajo normalne prilagoditvene težave: ob ločitvi jokajo, se držijo staršev, odklanjajo hrano, so nemirni, občutljivi, nekateri celo zbolijo.

Vstop v vrtec je pomemben dogodek tudi za starše.

Zato je zelo pomembno, da se bodo tudi starši dobro počutili, ko bodo otroka zaupali novim, največkrat nepoznamenim ljudem.

Otroku želimo omogočiti prihod v vrtec, da bo tako zanj kot tudi za starše najmanj boleče. Poslužujemo se tako imenovanega postopnega uvajanja. Prvi dan pride eden od staršev z otrokom na krajsi čas, nato pa se čas bivanja v vrtcu podaljšuje.

Prve dni je ves čas z otrokom v oddelku, kasneje pa se postopno za nekaj časa odaljji. Tako otroci dobijo občutek, da starši gre in pride.

Zelo pomembno je, da otrok prihvata prvi mesec redno v vrtec, da se uvajanje ne prekinja.

S postopnim uvajanjem v vrtec prav gotovo ne homo preprečili joka ob ločitvi ot-

roka od mame, mu bomo pa zelo pomagali, da bo ta ločitveni jok trajal dosti manj časa, kot bi sicer, če otroka ne bi postopno navajali na vrtec. Ko bo morala mama v službo, bo otrok prišel v že znano okolje, k že znamen osebam, pridobil pa si bo tudi že občutek, da ga imamo tudi v vrtec radi in da mu bo pri nas lepo.

Z novim šolskim letom smo v naš vrtec sprejeli 33 novicev:

23 otrok v prvo starostno skupino (1 – 3), 10 otrok v drugo starostno skupino (3 – 6). **V popoldansko pripravo na šolo je vključenih 10 otrok. Ker je na voljo še nekaj prostih mest, se lahko še prijavijo otroki, ki so rojeni leta 1995 in 1996!**

Tudi naš vrtec je vključen k rednemu izvajjanju kurikula, ki je strokovna podlaga za delo v vrtcih in nam omogoča doseganje ustreznih ravni kakovosti predšolske vzgoje v vrtec. Kurikulum za vrtec je nacionalni dokument, ki je namenjen pedagoškim delavcem vrtca in omogoča strokovno načrtovanje in kakovostno predšolsko vzgojo v vrtec, upošteva pa tudi neposredno odzivanje otrok v oddelku, organizacijo življenja v vrtec ter vpetost vrtca v široče okolje.

Kurikulum za vrtec vključuje dejavnosti, ki jih razvrščamo v naslednja področja: gibanje, jezik, umetnost, družba, narava in matematika.

Pa še novica o Palčici!

Kot ste morda opazili, se zadnji mesec zo-pet nekaj dogaja okoli Palčice. Zaradi mnogih vprašanj staršev in ugibanj kaj se dogaja smo da odgovor prosili podžupana, gospoda Kolence. Pojasnil nam je, da je Ministrstvo

OBRATOVALNI ČAS VRTCA IN OBRAČUNAVANJE ODSOTNOSTI OTROK V VRTCIH

Precej staršev se na Občino in na Vrtec Trzin obraža z vprašanjem, kdo določa obratovalni čas vrtca in kdo oblikuje cene vrtca za čas odsotnosti otrok iz vrteca. Svetovlja župana za družbene dejavnosti Andreja Kočar nam je v zvezi s tem pojasnila, da obratovalni čas vrtca v skladu z Zakonom o vrtcih (U.R.L.RS št.12/96 in 44/2000) določi vrtec z letnim delovnim načrtom, ki ga sprejme Svet vrtca.

Kar se tiče obračunavanja odsotnosti otrok pa vrtec kot izhodišče upošteva metodologijo oblikovanje cen programov vrtcev, ki jo je novembra 1999 predpisalo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport. Ta metodologija določa, da vrtec ob odsotnosti otroka iz vrteca mesečno plačilo staršev izračuna tako, da od cene programa na otroka odteče znesek za neporabljena živila. Na tej osnovi vrtec izstavi staršem račun v višini plačilnega razreda, občini zavezanki pa račun za plačilo razlike do cene programa.

Mesečno plačilo staršev se izračuna po formuli: (Cena programa na otroka – znesek za neporabljena živila) x % plačila po pravilniku.

Ob tem pa je tudi treba upoštevati, da morajo starši načrtovano odsotnost svojih otrok vrtcu sporočiti vnaprej, da lahko v kuhinjah pripravijo toliko manj hrane.

Nizozemski

Nemški

za okolje in prostor rešilo pritožbo glede meje v korist Občini. S tem si je Občina pridobila gradbeno dovoljenje, ki ga morabitna nova pritožba ne zadrži; sedaj pa pospešeno izvajajo dela, ki so nujno potrebna za tehnični pregled prostorov namenjenih vrtcu. Ko bo tudi ta pregled opravljen in bo vse zadoščalo za tehnični prevzem, bo Občina zaprosila za uporabno dovoljenje. Po pridobljenem uporabnem dovoljenju pa bo treba zaprositi še Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport, da njihova komisija naredi še zadnji predlog pred pričetkom uporabljanja prostorov.

Vse to naj bi se zgodilo po najboljših napovedih še pred koncem leta 2001.

Držimo pesti!

Petra

VABILO NA SPROSTITVENE DELAVNICE

Tudi letos bodo v trzinskem vrtcu potekale sprostitvene delavnice za:

- predšolske otroke
- za šolarje
- za mladostnike
- za odrasle.

Delavnice bodo vsebovale vaje iz joge, telesne vzgoje, avtogeni trening, meditacijo, vaje za dojemljivost, za izražanje čustev, sprostitvene teorije, ... S temi vajami se umirimo, začnemo ločevati pomembno od nepomembnega, izboljša se nam koncentracija, inteligentnost, postanemo samozavestnejši, izboljšamo si samopodobo.

Če želite več storiti zase in za svoje otroke, si izboljšati kakovost življenja in pomagati svojim najbližjim, se nam pridružite ob PONEDELJKIH.

Pričetek bo 1.10. 2001 ob 16.30 (predšolska skupina)

Za informacije in vpis poklicite 01 537 55 51 ali 041 628 677.

Prisrčno vabljeni
DOTIK – izobraževanja
Agnes Luin Jeverica

VESELO NA DELO

Prvi šolski dan je samo eden in otroci se ga že dolgo spominjajo. To je dan, ki se ga neizmerno veselijo, ga nestрпno pričakujejo in s ponosom povejo vsakomur, da bodo tudi oni obiskovali veliko šolo.

Nepozaben dan skušamo vsako leto pripraviti tudi na naši šoli. Letos so se učenci zbrali v avli. Po kratkem pozdravu gospoda ravatelja, sva razredničarki Zvonka in Andreja odpeljali najine prvošolčke v matične učilnice. Učilnice so bile že lepo pripravljene in okrašene. Učenci so se razigrani usedli za mizice. Po prijetnem kramljanju in predstavljanju sem jim povedala zgodbico o

IGRIŠČE ZA MALČKE IZ PALČICE

Da se z bodočo enoto vrtca Palčica nekaj dogaja, je videti tudi na zunaj. Konec poletja so z žičnatim ograjo ogradili prostor, kjer se bodo otroci lahko igrali na prostem, na bližnji zelenici pa so že postavili tudi nekaj igral. Nekateri so ob postavitvi ograje ugotovljali, da bo na dvorišču stare šole zdaj manj parkirnih prostorov, kar se bo poznalo še zlasti v popoldanskem času, ko je včasih asfaltna ploščad pred poslopjem že skoraj premajhna za vse automobile. Pa nič zato, le da se bodo otroci imeli kje igrati in da bodo varni.

ribicu, ki je šla tudi prvič v šolo. Ker je bila ribica osamljena, sem predlagala, naj bi vsak učenec pobarval svojo ribico, jo izrezal in prilepil na tablo, kjer je že bilo napisano morsko dno. Tako bi ribice imele veliko prijateljev in bi jim bilo v šoli lepo. Seveda so bili vsi učenci nadušeni. Po končanem delu pa so si zaslužili malico. Posladički pa so se s torto, ki jo prvošolčkom vsako leto podari DPM Trzin. S starši smo imeli tudi krajski roditeljski sestanek.

Prvi šolski dan je minil v prijetnem vzdružju in želim si da bi olinci v veseljem hodili v šolo.

Andreja Kurnik

VARNA ŠOLSKA POT

V teh dneh smo še posebno pozorni na varne poti otrok v šolo. Že lani smo ugotovljali, da pot pod hribom iz naselja Mlaka proti šoli ni posebno varna, saj je na njej vse več prometa. Nekateri so se zavzemali, da bi šolsko pot uredili po levem bregu Pšate mimo blokov na območju T-3 oz. bodočega centra Trzina. Lani stvar ni bila izvedljiva, saj je bilo tam še gradbišče, letos pa so se stvari precej izboljšale. V teh dneh so delavci že uredili pešpot, ki bo za malčke zelo dobrodošla in tudi varna. Nekateri imajo sicer pomisleke zaradi bližine Pšate, vendar je pot še vedno varnejša kot tista po cesti pod hribom.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU OBČINE TRZIN

POROČILO

o opravljenem prostovoljnem delu varovanja prihoda otrok v šolo v času od 3.9. do 7.9.2001

On pričetku šolskega leta smo člani sveta po dogovoru s 5. redne seje SPVCP Trzin gospod Fetah, gospod Šilar in gospod Ložar skupaj s policistom PP Domžale, gospodom Markom Plantantom iz PPP Grič, vodjo sekreterije gospodom Zvonotom Vindišem ter še petimi policisti iste policijske postaje, opravili celotedenško varovanje prihoda otrok v šolo.

Varovanje smo opravili na križišču pred banko (križišče Kidričeve z Mlakarjevo ul.), pri mostu čez potok Pšata (cesta Za hribom), na križišču Ljubljanske in Mengšeke ul. pri gospodarskem domu, križišču čez štiripasovnico za smer Depala vas - Domžale - Ljubljana ter pred prehodom pred pekarno Kralj na Mengški cesti.

Med tem časom smo ugotovili določene NEPRAVILNOSTI:

- Skupinska vožnja s kolesi po sredini ceste.

samo opozoril, vendar je bil voznik celo užaljen in nesramen do policista. Zopet: brez komentarja.

- Primer s komentarjem: V času varovanja prihoda otrok v šolo je učenec 8. razreda OŠ Trzin kljub prisotnosti policista v križišču prevozi rdečo luč in se ignorantsko obnašal do policista.

Sledi komentar, ki bo dokončen epilog inel pri sodniku za prekrške. Tudi tukaj skoraj brez komentarja.

- Kot izredno nevarno "črno" itčko smo ponovno ocenili prehod na semaforiziranem križišču 4-pasovnice Depala vas - Domžale - Ljubljana iz smeri Mengšeke ceste.

Nevarnost prezi od voznikov, ki pripeljejo iz smeri Mengša in zavijajo levo proti Domžalam, istočasno pa imajo zeleno luč tudi pešce. Vozniki so zaradi zelenih luči pri zavijanju levo zelo agresivni in zelo nevarno za pešce.

Prav v tem križišču smo imeli že več prometnih nezgod, žal tudi eno s smrtnim izidom.

Kljub poslanim obvestilom odgovornim osebam za ureditev podaljšanja intervala za prehod pešev doseda to še ni urejeno.

Dne 04.09.2001 so predsednik SPVCP gospod Smajo Fetah, policist PP Domžale gospod Marko Plantan in policist PPP Grič gospod Zvone Vindiš, z obema razredoma letosnjih prvošolčkov prehodili šolsko pot in jih pri tem opozarjali na nevarnosti, svetovali in tudi počazali tudi varno hojo po šolski poti.

Prvošolčkom so člani SPVCP Občine Trzin prikrali in razdelili: kopije Načrta varnih poti v šolo, dopis za starše Otroci udeleženci v prometu, knjižico RSPVCP Prvi koraki v svetu prometa, ravnika in svinčnike (donatorja Petrol Ljubljana) in knjižico, ki jima je podelila Občina Trzin.

Predsednik sveta je pravil panoje z oznako ŠOLSKA POT - VOZITE

PREVIDNO - OTROCI NA CESTI in jih izobesil po šolskih poteh. Okvirje za panoje je sponzoriralo Mizarstvo Pevec iz Trzina.

Pri pregledu šolskih poti, ki sta ga opravila predsednik sveta, gospod Fetah in policist Marko Plantan, je bilo ugotovljeno, da talne označbe na voziščih niso povsed obnovljene.

Z veseljem je bilo na koncu prvega šolskega tedna ugotovljeno, da se v tem času ni zgodila nobena prometna nezgoda, pri kateri bi bili udeleženi učenci.

Policisti so izvedli naslednje ukrepe:

- opozorili so 16 voznikov, 5 pešev,
- mandatno so kaznavili 18 voznikov,
- obravnavali so 1 prometno nezgodno,
- podali 1 predlog sodniku za prekrške zoper učenca OŠ Trzin in 1 predlog zoper voznika os. avtomobila.

Zgoraj navedene podatke o ukrepih policistov so pridobljeni na obeh, že omenjenih policijskih postajah.

Poročilo pripravil:
Smajo FETAH
PREDSEDNIK SPVCP TRZIN
Datum: 11.09.2001

**KAKO SE JE V TRZINU
VČASIH ŽIVELO ...**
Iz kronike duhovnije Trzin

Pri brskanju po kroniki duhovnije Trzin smo prišli do leta 1900, ko je bila cerkev po potresu (1895) temeljito obnovljena in zgrajeno župnišče, duhovnika pa še vedno ni bilo. Domčni in dobrtnik Martin Narobe, župnik v Zapogah, je v tej zadevi iskal nasvetov. Svetovali so mu, naj v Trzinu ustanovlja popolno župnijo, ki bo bolj gotovo dobila stalnega duhovnika. Trzinska občina je kljub temu novembra 1900 vložila prošnjo le za ekspozituro ali duhovnijo (nekakšno podružnico). Pripravljena je bila tudi napraviti pokopalische pri cerkvi ali na Kušarjevem travniku ter kristni kamen. Kronika očita župniku Martinu Narobetu neodločnost in pomanjkljivo poznavanje razmer. Poleg tega so vaščani Depale vasi oklevali, ali naj ostanejo pri Trzini ali naj se pridružijo Domžalam. Ljubljanski knezoškopf dr. Anton B. Jeglič je obljubil v kratkem času nastaviti duhovnika - ekspozituro. Narobe se nikar ni oprijel nasvetov, ki so prihajali z raznih strani, nai se vendarle poteguje za ustanovitev samostojne župnije namesto duhovnije.

Ustanovitev je v vsakem primeru zahtevala natančen predračun dohodkov in stroškov, namreč dajatev vernikov (bire) in prispevkov občine, da bi bilo zagotovljeno primerno življenje duhovnika in vzdrževanje cerkve in župnišča. Največji delež dohodkov so bili »dohodki glavnici v javnih zakladih«, to so bile obresti ustanove Martina Narobeta iz l. 1888 (19.650 krov). Zadeva se je vlekla tudi zato, ker ljubljanski škop želi Trzincu ni mogel ustrezi zaradi pomaranjanja duhovnikov. Obljubil je le, da bi bil morda kakšen upokojen župnik pripravljen priti v Trzin. Tudi menegski nadzupnik očitno ni bil najbolj nadušen nad tem, da bo izgubil del svoje fare. Po škofovem nasvetu se je občinski odbor sam obmil na upokojenega župnika Jozefa Preš in Ovišah na Gorenjskem. Ko se župan pisno obrača nanj s prošnjo, mu takoole ipisuje razmere v Trzinu (februarja 1902): »Občina Trzin šteje okoli 1100 duš. Ima železniško postajo, brzozavni in poštni urad, svojo šolo, občina je povezana z državo in deželno cesto. Ima na novo postavljeno župnišče poleg cerkve. Cerkev je na novo predelana in za dohodek duhovnika in položenih v državnih obligacijah (obveznicah) 10.000 forintov, 72 štiftanih (ustanovnih) maš, 100 goldinarjev(?) kot letni prispevek od občine in drugih plačanih maš obilo. Naše razvijoto ljudstvo ni več v tistem štadiju, kakor je bilo pred 40 ali 50 leti, ampak je mimo in dobro in vedno težko pričakuje, da bi enkrat dobilo duhovnika in Vas bode z radostnim srcem sprejelo.«

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIJANA

»Kdor prav moli, prav živi« (Slomšek)

T e dni minevata dve leti, odkar je Janez Pavel II. v Mariboru razglasil škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Anta smo praznivali tudi dvestoletnico njegovega rojstva. Kaj nam ima Slomšek danes povedati? Prisluhnimo njegovim besedam in bomo videli, da je ta veliki mož še danes moderen. Takole piše: »Katoliška vera je luč, ki nam sveti v večno življenje. Največje bogastvo, najdražji zaklad, najlepša čast je katoliška vera ... Kakor nam pa dobr Bog vsak dan daje sape in življenja, živeža, oblike in vsega potrebnega, dajmo tudi mi Bogu majhen dar vsakdanje molitve. Naisi ravno veliko moliti ne utegneš, vsaj dober namen zjuraj stori, rekoč: Zahvalim te, Oče nebeški, da si me nočoj hudega varoval; varuj me tudi danes vsakega zla na dusi in na telesu ter mi daj vse delati v tvojo čast. In kadar zvečer truden dolgo moliti ne moreš, pred posteljo poklekn, rekoč: Zahvalim Te, Oče nebeški, za vse dobre, ki si

mih dal. Odpusti mi moje grehe in mudi lahko noč. V imenu božjem naj zapim, v imenu božjem se zopet združim. Taka molitve je zlata vredna. Sliši zjurej, opoldne in zvečer zvoniti, ne odlagaj moliti. Tudi pred jedjo in po jedi molite skupaj in na glas. Najmočnejša je molitve združena ... Učite moliti, vi ocjetite in matere, svoje otroke in iz mladih dni vadite jih. Kdor prav moli, tudi prav živi. Molitev gre gor, usmiljenja božje pa dol. Ne dajte otrokom kosila, dokler ne odmolijo: brez molitve jim ne dajte zaspati. Česar se človek v mladosti navadi, vse svoje dni zna. Kakor se vinska trta svojega kola zvesti drži, da je vihar ne polomi, tako se moramo držati Boga tudi mi, v veselju kakor v žalosti, v sreči kakor v nesreči: Z ljubim Bogom nas pa veže sveta služba božja. Šest dni nam je dobr Bog dal, da vsa naša posvetna dela opravimo in telo oskrbimo, sedmi dan je sebi posvetil, da ga Bogu v čast in zveličanje duše obrnemo.«

dr. Bogdan Dolenc

ANKETA O PRIČAKOVANJIH OBČANOV TRZINA NA PODROČJU DRUŽBENIH DEJAVNOSTI

L eta 1999 je trzinska občina pripravila in sprejela Strategijo razvoja občine Trzin. Zbori občanov, srečanja s strokovnjaki za posamezno področja in ankete so pokazali, kakošna so pričakovanja in zahteve občank in občanov občine na področju družbenih dejavnosti. Kot glavne cilje na tem področju so takrat izpostavili: ustanovitev ambulante splošne medicince v Trzini, odprtje lekarne, ureditev knjižnice, izboljšanje pogojev za šport in rekreacijo, zagotavljanje zadostnih zmogljivosti šole in vrtca, povečanje števila igrišč za otroke ter ureditev doma za starejše in t.i. varovanj stanovanj. Do zdaj je Občini uspelo nekatere stvari na področju družbenih dejavnosti izboljšati, ker pa je bilo marsikje potrebno začeti povsem na začetku, rezultati teh prizadevanj na prvi pogled niso dovolj vidni. Občina je v tem času pridobil 1.000 m² poslovnih prostorov v osrednji stavbi bodočega centra Trzina. Tam bo mogoče urediti ambulanto, knjižnico, mladinski klub in manjšo večna-

mensko dvorano. V pripravi je projekt za prizdelek k OŠ Trzin, in okviru katerega bo za daljši čas rešeno tudi vprašanje potrebu po dodatnih prostorih za vrtce. Pred srejetjem je ureditveni načrt za športno rekreacijski park v Mlakah, v prostorih OŠ so odprli nov oddelek vrtca, obnovili pa so tudi prostore v starici OŠ, v katerih so uredili tudi bodočo začasno enoto trzinskega vrtca Palčico. Stekle so tudi pripravne za gradnjo varovanj stanovanj in doma za starejše.

Na občini so ob tem ocenili, da je zdaj spet smiseln preveriti pričakovanja občank in občanov in ugotoviti njihove dejanske potrebe po infrastrukturni na področju družbenih dejavnosti. Zato so na Občini pripravili anketo s katero so občani povprašali o njihovih željah in potrebah na tem področju. Anketeri so 59 občanov iz vseh treh delov Trzina (iz strega dela naselja 18, Mlak 21 in iz OIC 20).

nadaljevanje na str. 25

MIKLOVA ZALA – IZJEMEN GLEDALIŠKI PODVIG NA STUDENCU

V letnem gledališču Studenec pri Domžalah Kulturalno društvo Miran Jarc Skocjan že več let in poletnih mesecih prizvaja najrazličnejše kulturne prireditve, letos pa so jih privje zdržali pod okriljem Kulturnega poletnega festivala Studenec. V program festivala so med drugim uvrstile tudi odmevno domačo operetno predstavo Planinska roža, koncert Slovenskega oktetata, opero Don Pasquale, ob koncu festivala pa bodo v oktobru pripravili še tradicionalni mednarodni koncert Glasba treh delž.

Osvrtna prireditve festivala pa je bila domača gledališka predstava Miklova Zala. To ni bila povsem običajna gledališka igra, saj so avtorji do dobra izkoristili možnosti, ki jih jih je nudil velik, odprt oder poletne gledališča. K sodelovanju v predstavi so pritegnili številne nastopajoče tudi iz sosednjih občin. V predstavi, ki se je spremenila v

pravi spektakel, je tako nastopalo čez 100 igralcov, pevcev, glasbenikov, folkloristov, plešalcev, konjenikov in drugih statistov. Med nastopajočimi iz šestih občin domžalsko-kamniškega območja smo imeli tudi Trzinci dostojna zastopnika. Tone Ipavec je res nepozabno odigral enega glavnih likov predstave župana Serajnika, družba pa mu je delal tudi Ivanka Ručigaj kot Ozbej. Še zlasti Tone Ipavec se je z igro zelo izkazal in prijetljivo se je na koncu šalili, da mu

je vloga župana pisana na kožo, saj je bil že tudi resnični župan, preden se je Trzin osamosvojil kot občina. Ni čudno, da so v uradni napovedi sodelovanju trzinskih igralcev in igri ves čas omenjali na vidnem mestu. Igra, ki govorji o bojih koroških Slovencev s

Turki ter o junajuštvu in zvestobi Miklove Zale, ki se ji je posrečilo pobegniti iz suženjstva v turškem haremju v Carigradu in se vrnilti v domovino, je dramatiziral Fran Žižek po porečilu koroškega duhovnika Jakoba Sketa. Ta je zapisal ljudsko legendu o pogumnoj dekleti, ki so jo včasih na Koroskem Širili s pripovedovanjem iz roda v rod, sama igra pa zdaj že sodi med slovensko narodno klasico. Predstava, ki jo je režiral Lojze Stražar, je pritegnila neštete gledalce. Avditorij

letnega gledališča je bil, kljub številnim ponovitvam, kar pretezen za vse, ki so si igro hoteli ogledati. Še pred koncem avgusta so našeli čez 10.000 obiskovalcev, predstavo pa so dvakrat ponovili že tudi v septembru. Gledališča so prihajali praktično iz vseh krajev Slovenije, med njimi pa niso bili redki tudi Trzinci. Uprizoritev Miklove Zale je bil vesakor eden tistih dogodkov letnatega poletja, ki bi jih bilo greh izpustiti. Treba je poahliti vse, ki so sodelovali v igri in pri njeni izvedbi, še posebej pa je treba izpostaviti režiserja Alojza Stražara, scenarista Jožeta Napotnika in zavestnost nastopajočih, ki so v predstavo res vložili veliko truda in zanosa in s tem nagradili vse, ki so si jo prišli ogledati.

Miro Štebe

‘ROŽANI’ JULIJA 2001 NA TURNJEJI V NEMČIJI

K ot vsako leto, smo bili veterani folklorne skupine Tine Rožanc (z njimi tudi Greta, Zvone in Rado iz Trzina ter Boža iz Domžal) tudi letos na folklornih festivalih. Tokrat smo gostovali v Nemčiji. Prvi teden smo bili gostje mesta Schlitz (4000 prebivalcev, pri Fuldi) v osrednji Nemčiji. Mestec ima 1150 let staro cerkev z največjo svečo na svetu, in je zapisano v Guinnesovi knjigi rekordov. Kraj slabemu vremenu smo vsak dan nastopali na osrednjem trgu, kjer se je vedno zbralo od 5000 do 10000 ljudi, zaključni nastop je prenašala hessenska TV. Naslednji teden smo se odpravili v kraj Scheesel (med Breminom in Hamburgom), kjer smo imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer smo zavzeto poskušali njihova najboljša piva. Tja nekateri prišli s polnim vrčkom nostalgi, kajti prvič smo bili v njihovih postopek davneg 1969, ko smo kot dijaki/studenti imeli prve 3 dni prave počitnice. Ogledali smo si lahko največji park pli na prostem v Evropi, na razpolago smo imeli tenis igrišča in bazene. Povabili so nas v eno najbolj znanih nemških pivovarn ‘Beck’ in Bremera, kjer

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV

Tako moje drage dame in gospodje, pa je končno poletna mora za nam, ko moramo vsaj zaradi sosedov, prijateljev, znancev itd., oditi na počitnice, pa čeprav si tega sami niti najmanj nismo želi. Le kdo bi ti verjal, da si končno želiš v miru preživeti svoj zasluženi dopust doma in nikjer drugje. In končno smo se rešili s prihodom jeseni tudi zdolgočasene domače mularije, ki nam je pila kri med počitnicami, cela dva meseca, moje drage dame in gospodje, ampak sedaj jim bomo nemilostno vrčali udarec za udarcem skozi vse šolsko leto. Saj poznote naše že dobro preverjene fore, ki zagrenijo življeno še tako skulirani hčerkici ali sinčku: si naredili domači nalogo, si prestudirala snov za jutrišnji dan, kdaj pišete matematiko itd. ... Ha, ha, le kaj bi bili mi brez domišljije. In ne vem kaj bi bili mi brez domišljije, ko si pred nabavo ozimnine, kurjave in drugih dobrin, ki jih nujno potrebujemo v času jesensko - zimske sezone bolj podrobno ogledamo naše finančno stanje. Tu nadaljni komentar ni potreben. Kot ni potreben, ko razmišljam, kaj žene ljudi, sokrajane, da ne dopustijo re-

konstrukcije na Jemčevi cesti in da pišejo peticije proti izgradnji Športnega parka, nekateri stanovalci iz Mlakarjeve in ostalih bližnjih ulic v (novem naselju). Sem pa mnenja, da male šole demokracije zagotovo niso vsi čisto dobro dojeli. Sicer pa pozne tisto, da ima vsake palica, dva konca in še ena fizičnalnega področja: da za vsako reakcijo sledi tudi kontra reakcija. Vse to pa je,

moje drage dame in gospodje, kot sem že večkrat povedal en sam ljubi teater in načr drugega in tudi tu bo potrebna ob novi sezoni kakšna nova predstava, saj spodbobilo bi se. Kajne!

In ko smo že pri teatru, poglejmo kaj se je med počitnicami vse dogajalo v našem KUD-u. Skoraj en mesec smo na novo, po dveh letih, spet postavljali, skoraj dobesedno, na noge učilno predstavo z žirafom Klaro s katero smo nastopali 12. avgusta na Nizozemskem. Nastop je sodil v sklop naše, lahko bi rek, kar evropske turneve, ki se je nadaljevala z Mega atom na Češkem in Končalu, prav tako z Mega atom v Tallinnu v Estoniji. O tej turnevi bom v Odsevu poročal v posebnem potopisu iz vsake države v kateri smo letos gostovali. Seveda pa to še ni bilo vse.

V Izoli je med tem časom, ko nas ni bilo doma, potekala, tako kot že nekaj let, gledališka poletna šola. In ker vemo, da je znanje naš največji kapital, ki ga je vedno premalo, se je tudi gledališke šole tudi letos udeležilo, kar nekaj aktivnih članov našega KUD-a. Urša, Ana, Tanja in Jure. Iz Izole so prišli polni novih idej in energije s katero bodo uresničevali svoje zamisli. Vendar pa tudi tisti, ki smo komaj prišli iz Estonije nismo mirovali. Za zaključek poletja v Ljubljani smo na soboto 1. septembra na Prešernovem trgu odigrali našega Mega ata, vendar pa na

žalost ne tako kot smo si ga mi želeli. Namesto, da bi se predstava pričela ob 19 uri, smo zaradi slabe organizacije, ki je dopuščala, da so se tonske vaje glasbenikov (bendov) nadaljevale skoraj do 20 ure. Prvič se je zgodilo, da smo organizatorji, dejali da takoreč zaradi nečesar odpovedujemo predstavo, vendar nam je že žalost pregovoril. Na žalost pravim, kajti v tako težkih pogojih kot smo igrali Mega ata tisti večer, nismo igrali še nobene predstave. Vsega je bilo preveč, gledalec, šundra, ali hrupa po domače, samo tišine ne. Pa vendar je to sedaj za nami in zopet ena izkušnja za nas več. Tako nekako vidite moje drage dame in gospodje je potekalo naše vroče poletje, delavno. Ni nam žal truda, ki smo ga v to vložili, bil je poplačan, kajti kakor je bilo naporno je bilo tudi prijetno. Ostali bodo samo še shranjeni festivalski listi, fotografije, časopisi, članki in na koncu spomini, ti stejno. Sicer pa vsem vam, ki ste se prebili do konca vestišč tokrat še posebno veliko prijetnih jesenskih sprehodov in kot vedno en let gledališki pozdrav.

Vaš

Jože Štih

Iz Velike Britanije, Belgije, Slovenije in seveda Nizozemske, ki ima za seboj že kar lepo gledališko ulično tradicijo.

Mi pa smo imeli za sabo eno noč in dan vožnje in že tudi kar nekaj kilometrov. Tudi za naslednji dan smo že v naprej vedeli, da bo zelo naporen, kajti takoj po zajtrku smo morali sestaviti Klaro in zatem, skoraj eno za drugo odigrati dve predstavi. Torej nam ni kazalo drugega, kot čim hitrejši odhod v prijeten penzionček, ki nam ga je dodelil organizator, na zasluženo spanje.

Naslednji dan, ko smo po zajtrku prestopili prag našega hotelčka, smo dobesedno padli na boljši sejem, na katerem so prodajali in kupovali vsi, od bolj ali manj bogatih, star, mladi, otroci, torej vsi. Škoda, da nismo imeli niti malo časa! Vendar kaj hočemo!

Klara nas je čakala. Ubogi Klari smo morali posvetiti malo več časa, kot smo predvidevali, kajti med vožnjo se nam je kar malo preveč deformirala. No, obe predstavi sta bili dobro sprejeti.

Navsezadnjem pa naj nekaj poves-

ta tudi fotografiji s predstavami.

Nato predstava v Sevenumu so

si pršli ogledati tudi dolgoletni Francijevi, Brigitini in Zipovi prijatelji iz Tilburga. Pa saj smo

se med seboj pravzaprav vse že

poznavali, kajti srečali smo se že na Cotkovi in Brigitini poroki.

V pozni večerni urah smo se skupaj z našimi prijatelji odpovedali v Tilburg na dom Mirjam in Gusa, ki sta nas odprtimi rokami sprejela v stanovanje in na hrano za štiri dni. Najmanj kar lahko napišemo je, da je bil nujn prispevek odlöčilnega pomena pri uresničitvi naše turneve.

Ob tej priliki pa je potrebno povedati tudi to, da je kot kuhan izredno izkazal Zip. Kosilo, ki ga je pripravil za nas in naše prijatelje, je bila izvrstno. Sicer pa smo imeli v Tilburgu dovolj časa, tako da smo lahko v miru vsak dan vadili

Mega ata, razen takrat, ko smo si vzeli čas za ogled Amsterdama.

Iz kot vedno pride tudi dan odhoda. Pakiranje, fotke, poslavljanje in še zadnji pozdrav z roko, vse to je že

znano in kalkuirano v kompletu, tudi to, da zgrešiš izvoz na avtocesti in to po-

pravljaja toliko časa, dokler ne zadeš prave poti in si

nato lahko rečeš - Praga, tvój sem. No, da tu naprej

pa je že drugi del našega popotovanja, o katerem boste lahko brali v naslednjem Odsevu.

Jože

"EVROPSKA TURNJAVA" KUD-A in njegovega - TEATRA CIZAMO

Da smo 10. avgusta lahko odšli na to našo evropsko turnejo, se moramo vrniti vsaj za pol leta nazaj, ko je Andrej komuniciral preko interneta v različnimi organizatorji gledaliških uličnih festivalov po Evropi. Iskali smo najboljšo možno opcijo, ki bo spremenljiva za nas, da lahko v enem delu prijeljemo turnejo do konca. Končna odločitev je bila: na Nizozemskem, Češka, Estonija.

Kot prvo bomo v tej "trilogiji" obravnavali Nizozemsko.

Na Češko in Estonijo smo odšli z našo tako rekoč še novo ulično predstavo Mega ata, na Nizozemskem pa so zezele, da pridemo z žirafom Klaro. Prvi problem je bil v tem, da Klare nismo igrali že dve leti, in drugi, da ne jaz ne Brigit nisva sodelovala pri tej prvi postaviti predstave. S trdim in resnim delom smo rešili tudi te probleme. Klara ima sedaj dva stara in dva nova sodelavca. Profesor: Andrej Zupanc, prevajalka - Brigit Dane-Cotman, prednji del žirafe: Franci Cotman, zadnji del: Jože Štih. Odhod v Holandijo je bil v noči iz 10. v 11. avgust, in to s kombijem, ki nam ga je brezplačno posodil Študentski servis Domžale. V kombi smo se zdrenjali: Brigit,

Andrej, Franci, Jože, Sašo in Zip. Ko smo odhajali iz Trzina, nas je pospremil kar močan dež, zelo pa se je tudi ohladilo. Spodbudno, ni kaj. Potem pa smo na avtocesti, skoraj med avstrijsko - nemško mejo občitali v koloni za več kot tri ure, ne da bi se premaknili za en sam meter. Z jutrom je dan postajal prijajnejši, vendar smo imeli vožnje še kar precej. Delali smo kraješ odmire za kavo, cigarete ... Čeprav je bil naš kombi sodoben, hiter, smo morali voziti bolj zmerino, kajti - ne pozabite, na strehi smo imeli privezano našo Klaro. Nemške avtoceste so odlične in dolgočasne kot vse avtoceste tega sveta. Končno smo okoli pete ure popoldan nekje v bližini Dusseldorfia, kje smo opazili zapisano prvo večje holandsko mesto Velno, prekoraili mejo in od tam je bila le še dobra ura vožnje do mesta, zaradi katerega se je pravzaprav ta avantura pričela. Mesto Sevenum je veliko kot Domžale, vendar mnogo, mnogo lepše. Ima lep, velik trg, ki ima dušo, in to steje.

V Sevenumu smo prišli, ko se je prvi dan festivala pod naslovom - SERUM SE FISTE 2001 že odvijal. In od kod vse smo prihajali akterji tega festivala?

IZOLA 2001

Z nano je, da kulturniki nikoli ne počivamo. Nekateri gredo po Evropi razkazovat svoje znanje, drugi pa odidemo le do Izole, kjer izpopoljujemo svoje znanje. Pa nič zato; nobenemu, ki je obiskal mednarodni gledališki seminar v Izoli, ni bilo žal, da je prišel tja. Med 130 udeleženci seminarja nas je bilo pet iz trzinskega KUD-a: Jure, Tanja, Ana, Jaz in Franci, kot eden izmed organizatorjev.

Letos je seminar trajal kar deset dni, od 23. avgusta do 1. septembra. Delo po skupinah ne bi bilo tako mučno, če se ne bi kuhal v učilnicah, v kinodvoranah in podobno. Nekateri (med njimi sta bili tudi Tanja in Ana) so poleg vročine moralni prenašati tudi telesne bolečine. Kaj bi si mislili o človeku in kako bi ga pogledali, ko bi vam rekeli, da tokrat po stopnicah ne boste hodili (v našem primeru je bila to tribuna v televadnicu), temveč se boste po njih skotalili? Take in podobne stvari - ki jim lahko rečemo umetnost, so se učili udeleženci fizičnegata teatra pri Sebastjanu Starču in Braniku Potočanu. Pri mladem režiserju Matjažu Šmalcu smo veliko množili in seštevali. Čudno, kaj? Ne, ni bila matematična delavnica. Učili smo se izražanja čustev. Namesto svojega jezika, se prav slovenščine, smo situacijo odigrali s "čustvenimi številkami". In ne boste verjeli, gledalci so na koncu prav dobro

vedeli, zakaj je v zgodbi slo. Letos je prav dobro zaživel tudi glasbena delavnica, katere član je bil tudi Jure. Napisali in posneli so himno Izola 2001, himno lanskega leta in še nekaj drugih skladb, ki so bili kasneje spremijava za produkcijo nekaterih skupin.

Po delu, se pravi ponči, pa je bil čas sproštitev in užitkov.

Med drugim smo skupaj z Izolčani praznivali tridnevni ribiški praznik - žur posebne vrste, ko "veliki" postanejo otroci. Predzadnji dan so sledile produkcije, ki so bile na ogled vsem, ki so si želeli ogledati mlade gledališčnike. Prizorišča dogajanja so bila različna: Športna dvorana Izola: fizično gledališče, Manziolijev trg - gledališka igra, cerkvica pri starit italijanski šoli - gledališka igra in ploščad hotela Riviera (SGTS) - glasbena delavnica, gledališka igra, impro delavnica in filmska delavnica. Skupine so pokazale končni izdelek, katerega smo pilili vsak dan po približno šest do sedem ur.

Na koncu smo še za kako urico ali dve male zaspali ter se nato polni znanja, lepih trenutkov in še vsega ostalega, kar spada zraven, s solzami v očeh vrnili vsak na svoj konec Slovenije, Italije, Avstrije... V imenu vseh trzinskih kudovcem, ki smo se udeležili seminarja, se zahvaljujem predsedniku KUD-a Jožetu Štihu, ker nam je denarno omogočil udeležbo na mednarodni poletni gledališki šoli v Izoli.

Urša

EDVARD ZAVRŠNIK

DESETLETJE SEM PEKEL KRUH ZA TRZINCE

Sošolca Gorazda so vsi klicali »Pek«. Nikoli mi ni bilo jasno zakaj. Zdaj pa vem. Pek je bil nameč njegov dedek Edvard Završnik. Ko sva skupaj brskala med starimi fotografijami, je v dnevnem sobo vstopila mlajša pravnuka in z nežnim glaskom, ki še ne premore pravilne izgovorjave prosila: »A mas lado?«

Dedi je stopil do garderobne omare in iz škatke vzel zadnji čokoladici. Počutila sem se, kot v »čimru« svoje stare mame ...

medenjake. Razvažali smo v Domžale, Jarše, Mengeš, ... tudi v Ljubljano. Na dan smo spekili do 600 kg kruha.

Ali zdaj pekarna še obratuje? Sedaj jo je prevezel sin pokojnega Kralja, tega pa že nadomešča njegov sin Andrej.

Kako se je podjetje, za katerega ste delali, imenovalo?

Kar Pekarna Trzin. Po prevzemu smo potem delali dobre deset let do leta 1962/63. Zaradi zvišanja najemnine smo šli v redno likvidacijo in zapustili Trzin. Moji fanji so začeli delati v Pekarni Karlovci pri Horvatu do konca oktobra 1942. Potem so nas Nemci arretirali in odpeljali v zbirališče, od koder so nas po petih dneh transportirali v vagonе in odpeljali proti Mariboru, kjer so vstopili le drugi. Tam so nas slekli in dali oblike v parne kotle, da so se razkužile. Pot smo nadaljevali v Nemčijo preko Leipziga, Brandenburga v Belcig v civilno tabornišče, kjer so bili še Francozi, Rusi in Poljaki. O času, ki sem ga preživel v tabornišču je že bil objavljen članek v časopisu Svobodna misel z naslovom »Preživel je lastno smrt«.

Novembra 1943 je Maks Grašič iz Kranja, s katerim sem se spoprijateljil organiziral pobeg, ki nam je, skupaj s še enim sotropinom, ime mu je bilo Nikolka in je bil Hrvat, tudi uspel. Srečno smo prišli v Celovec. Tja je bil izgnan moj starejši brat in je delal pri obrtniku v pekarni.

Kako se je torej odvijal pekovski študij? Začeli ste na Hrvaškem, vmes je bila vojna, ... Pravzaprav sem leta 1939 delal v slăščinaru, kjer nisem bil najbolj zadovoljen, zato sem prestopil k pekom, ker sem mislil, da je tam boljše. Mojstorski izpit sem naredil v Ljubljani.

otvoritev pekarne Grosuplje

Konec leta 1951 so me iz občine Mengeš prosili, da prevzamem pekarno v Trzinu. Županoval je gospod Vidali. Tedaj sem stanoval na Jemčevi ulici.

Kakor mi je zanano, ste imeli pekarno v najemu.

Da, imeli smo jo v najemu pri Kralju. To je bila krajevna pekarna oz. občinska. Bila je nacionalizirana takoj po končani vojni. Prej je delal samo en pek - Perne Anton in je bila odprta mogoče dvakrat na teden.

Torej ste bili v državni službi.

Ja, v državni. Bil sem zaposlen v državnem podjetju, kot upravnik. Ne spominim se, kako je Kralj dobil pekarno nazaj, ampak vem, da smo mu plačevali najemnino in obrabnino. Takoj sem zaposlil pet pekov, tudi vajence. Žena je delala v trgovini. Razen kruha, smo pekli razno pecivo,

Že na začetku tridesetih smo se tja preselili z družino. Moj oče je bil namreč usajar in smo se večkrat seleli sem in tja.

Nam lahko zaupate katerega leta ste rodili?

Rojen sem bil 16. 3. 1925. leta.

O, potem ste zdaj stari ... 76 let in ste bili ob začetku II. sv. vojne še mladovletni. So vas vpoklicali v vojsko ali ste bili premisladi?

Ko se je začela II. svetovna vojna, sem imel 16 let. Tedaj sem še delal v pekarni Karlovci pri Horvatu do konca oktobra 1942. Potem so nas Nemci arretirali in odpeljali v zbirališče, od koder so nas po petih dneh transportirali v vagonе in odpeljali proti Mariboru, kjer so vstopili le drugi. Tam so nas slekli in dali oblike v parne kotle, da so se razkužile. Pot smo nadaljevali v Nemčijo preko Leipziga, Brandenburga v Belcig v civilno tabornišče, kjer so bili še Francozi, Rusi in Poljaki.

O času, ki sem ga preživel v tabornišču je že bil objavljen članek v časopisu Svobodna misel z naslovom »Preživel je lastno smrt«.

Za peka sem se najprej učil na Hrvaškem, kjer sem delal do leta 1942. Kako se je torej odvijal pekovski študij? Začeli ste na Hrvaškem, vmes je bila vojna, ... Pravzaprav sem leta 1939 delal v slăščinaru, kjer nisem bil najbolj zadovoljen, zato sem prestopil k pekom, ker sem mislil, da je tam boljše. Mojstorski izpit sem naredil v Ljubljani.

Takoj po vojni sem delal v Postojni v vojaški pekarni in organiziral, da smo dobili dovolj pekov, saj jih je primanjivalo. Nadaljeval sem na Poljanski cesti v Ljubljani, 1945. leta pa sem bil v podoficarski šoli v Jablahu. Tedaj sem bil še v uniformi, potem sem šel v Ljubljano v Cekinov grad. Moral bi nadaljevati višjo oficirska

samo enega ali vas je bilo več?

Bilo nas je sedem otrok. Pet bratov in dve sestri. Jaz sem bil četrти po vrsti. Živ je samo še en brat in mlajša sestra. Tudi starši, ostali bratje in sestri so bili v izgnanstvu na Poljskem. Ko so prišli domov, je ena od sester umrla, ker je imela tuberkulozo. Tudi oče je kmalu umrl.

Kdaj ste začeli živeti v Trznu, v tej hiši na Habatovi ulici?

Oženil sem se decembra leta 1948. Z ženo sva žimela sina Edija, ki se je rodil leta prej. Zapisali sem za parcelo in dobil 1000 m² občinske zemlje za zasluge v vojski, pravzaprav je bila še prej cerkvena in borčevsko posojilo.

Sprva sva stanovala nasproti ženine domačije, kasneje v farovžu. Leta 1950 sva dobila siva Cvetota in 1954. še Silvota, Gorazdovega očeta.

Ves čas sem veliko sodeloval v Krajevinu skupnosti, pa pri Zvezni borcev, bil sem predsednik stanovanjske komisije za Trzin. Leta 1973 pa sem imel hudo prometno nesrečo pri Ruskem carju. Bil sem 2 leti v bolniški, potem so me invalidsko upokojili. Kmalu sem se vključil v društvo invalidov.

In zdaj ste predsednik društva invalidov v Domžalah, kjer je tudi sedež. Kako dolgo že?

Že 12 let. Pred kratkim sem bil ponovno izvoljen še za naslednji štiri letni mandat. Mislim sem vse prepustiti, saj me je pred dvema letoma doletela operacija črevesja rakastega izvora, vendar so me uspeli pre-

Nogometna ekipa leta 1956

sadja. Starejši sin je glasbenik in tudi sam rad zaigram na harmoniko. Že oče je igral. Sicer sem pa samouk.

Koliko članov ima vaše društvo upokojenih invalidov?

Sedaj nas je 2124 skupaj s podpornimi člani. Članov s statusom nas je nekaj čez 1800, nekaj jih je brez statusa, ostali so podporni člani.

Kaj pomeni »podporni član«?

Ti plačujejo malo višjo članarino in nas tako podpirajo. Z namenom hodijo na izlete, če prostih mest ne zapolnijo aktivni člani.

Celoten naziv našega društva je Medobčinsko društvo invalidov Domžale in pokriva področje Trzina, Domžal, Lukovice, Mengša in Moravč.

Kakšna je vaša naloga predsednika v tem društvu?

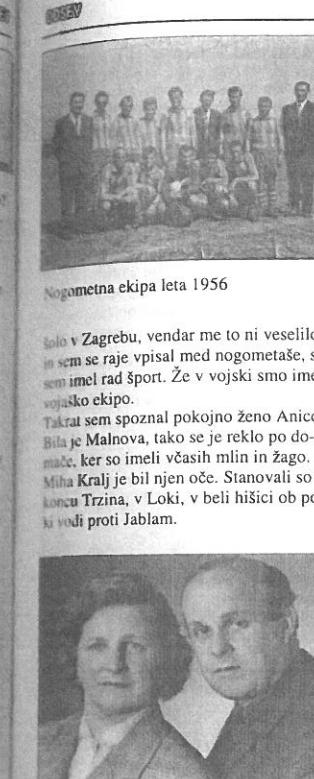
Predvsem nosim glavno odgovornost za vse kar se dogaja, priporočam, iščem zvezze, organiziram razne zadeve. Pomagajo mi podpredsednica Vida Perne, tajnica Dragica Sodnik, blagajnik Rajko Kosmač in drugi poverjeniki, ki jih je okrog trideset. Imamo komisijo za socialno, pa komisijo častenega razsodišča, nadzorni odbor, ...

Kaj pa je naloga komisije za socialno?

Ta se sestane z vsakim invalidom, se seznam glede stopnje invalidnosti, skrbti za socialno ogrožene, tudi finančno, če je treba. Sicer pa jih poverjeniki obiskujejo na domu ob osebnih obletnicah, pošljemo jih v Topoljščico in pri tem krijev 2/3 stroškov. Veliko hodimo na izlete. Letos smo bili že trikrat tudi izven Slovenije, med drugim v Španiji, Italiji in na Groslocknerju. V tem poletnem času se izmenjuje več skupin dopustnikov v hotelu Delfin v Izoli.

Potem ste videli že lep kos sveta?

No, saj jaz ne grem povsod, nimam toliko časa. Kot pred-

Osmoilni ste brata iz Celovca. Imate

Z brati in mamo

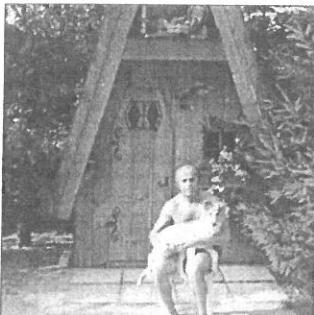
pričati. Veliko sem že preživel in dosedaj se je vse dobro iztekel.

Ko vas takole poslušam, se mi zdi, da ste precej aktiven človek ...

Ja, zelo. Stalno sem bil s čim zaposlen. Če imam čas, grem rad na partijo šaha h kolegu Romanu Zupanu, včasih sem strejal, sem v balinarskem društvu. Doma sem zadolžen za negovanje trte,

sednik imam uradne ure dvakrat tedensko – ob sredah in petkih, vendar takrat ne morem delati v miru in se velikokrat vrnem v pisarno ob drugih dnevih, da uspem vse obdelati. Do lanskega leta sem bil še predsednik gorenjske koordinacije, kjer je združenih devet invalidskih društev. Ta mandat traja dve leti, potem pride na vrsto drugo društvo. Trenutno to mesto zasedajo Jesenice.

Takole sva čebljala v prijetni senci pod drevesom, poleg katerega stoji vrtna hišica gorenjskega, planinskega stila in poskušala v treh urah zaobjeti celo, bogato življenje. Seveda je bilo to nemogoče, a sva kljub temu osvrnila vsaj nekaj delčkov.

Hvala gospod Edvard, da ste se prijazno odzvali in podelili z nami svojo zgodbo.

V.P.O.

NE POZABITE!

> ZBIRANJE IN ODVOZ NEVARNIH ODPADKOV
ponedeljek, 15.10.2001

> ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV
sredo, 17.10.2001

1230 Domžale, Šmarješka cesta 30/20/601-35902

BARILOŠKI VRABČKI LOKI PRI MENGŠU

Skupina sedmih mladih pevcev »Bariloški vrabčki« iz daljne Argentine je junija in julija letos obiskala domovino svojih dedov. Samostojne koncerte pod vodstvom Lučke Kralj Jerman je imela v desetih slovenskih krajih; dne 11. julija v cerkvi sv. Primoža in Felicijana v Loki pri Mengšu. Z izjemno ubranim petjem so nastopili s cerkvenimi, slovenskimi narodnimi in umetnimi ter argentinskimi pesmimi. Številni poslušalci so uživali v prelepi predstavi, še posebno ob petju slovenskih pesmi.

Stane Mesar

BARILOŠKI VRABČKI

Oj drobni vrabčki, daljne vam dežele, kako so zvonko vaše pesmi pele, saj blagovestniki ste nam, klicarji, raduj sreč se, naj vsak/mur pravi.

Je domovina dedov tukaj bila, njih delo rok, narava je krasila, vesela pesem njih je ugasnila, iz trpljenja dobro seme vzlilo.

V tujini kruh z znojem bil grenak, domovino v srcu nosil naš rojak, povsod kjer bil ponosno si obstal, sinu, hčeri, vnučki slovensko pesem da.

Hvala vam, ker ste veliki domoljubi, čeprav v nesrečo gnal vas brat – pogubljenec vaša vraca se v deželo, kjer zibel tekla je in mati peli.

Emiljan Pevec

foto Peter Skrlješ

DVESTO PROTI ŠTIRI TISOČ

P smo lahko uživali ob poslušanju lepega otroškega petja! Dne 11.7. nas je obiskala skupina osmih otrok in zborovodkinja Lučka Kralj Jerman iz Bariloč v Argentini. V nabito polni cerkvi v Loki pri Mengšu se je marsikomo utrnila solza zaradi občudovanja, da že tretja generacija goji ljubezen do domovine svojih dedov ter prepeva lepe slovenske narodne pesmi.

Ganjivo je bilo, ko je gospa Lučka prejela šopek v zahvalo in z zanosom razprostrala trak slovenske trobojnice.

No, kdaj bo naša mladina v Trzinu tako lepo zapela? V Bariločah živi dvesto Slovenscev, pa so zbrali tako kvaliteten otroški zbor, nas pa je štiri tisoč. Bomo prepevali le

tuje pesmi? Kje je tu domovinska zavest? Ali pa bomo kazali, kako znamo lepo peti le ob budnicah, preko izpušnih cevi motorjev? Pogum, mladenke in mladenčki s ponosom pojte in gojite lepo slovensko narodno pesem.

EP

Cloveško življenje je prekratko, da bi se dalo v njem dokončati kaže resnično velikega. Ljudje samo nadaljujemo s tem, kjer je neko prekinil, ali pa postavimo temelje tistim, ki pridejo za nami.

Jean Guitton

Ljudje bi se morali več učiti drug od drugega in manj učiti drug drugače.

Peter Ustinić

NOVICE IZPROSTOVOLJNEGA GASILSKEGA DRUŠTVA TRZIN

Z nami so počitnice, če temu sploh lahko tako rečemo. Za nas gasilce so bile neprizakovane delavne. Na pomoč so nas v času počitnic poklicali kar šestkrat, od tega je bil dvakrat lažni alarm. Ne razumejo ljudi, ki ob enih ponoči s svojim nerazumljivim početjem zbudijo deset gasilcev in jim zaradi objestnosti kratijo zaslužen počitek. Očitno nekateri ne razumejo, da se moramo odzvati na vsak alarm in da imamo ob tem še vsi po vrsti

obveznosti na delovnih mestih. Ni nam hudo iti na pomoč sočovelku v stiski, saj je to naša naloga in poslanstvo. Menimo, da so tovrstne šale zelo neokusne in vredne zanjevanja. Prav tako pa nekoga očitno motijo rože na gasilskem domu, saj so bile že večkrat razmetane po tleh. Neznanemu storilcu sporočamo, da odvečno energijo lahko potroši na mnogo bolj koristen način in dobro nas vseh.

Sedaj pa k lepšim novicam. Tudi letos so se mladi zadnji teden v avgustu udeležili tabora v Libeličah. Po pripovedovanju so se imeli zelo lepo. Že prvi dan so jih za dobrodrušico opikale ose. Med drugim so plezali po umetni steni, vadili z lokom, se vozili po Dravi, kolesarili, imeli športne igre in še bi lahko našteval. Vrhunes tabora pa je bil, ko so jih obiskali starši. Med povabljenimi gosti se je tabora udeležil tudi naš župan. Otroci so za starejši pripravili krajski program, nato pa je sledilo družabno srečanje. Tudi letos boma nadaljevali s krožkom Mladi gasilec na osnovni šoli. Otroci lahko dobijo prijavnice v šoli, srečevali pa se bomo vsako sredo ob 16.00 uri. In še zadnjega novička. V petek, 14.09., so se

naši veterani udeležili srečanja in tekmovanja veteranov regije Ljubljana III in osvojili odlično tretje mesto. Kot zanimivost naj povedemo, da so tekmovali z našo 111 let staro brizgalno. Po pravici povedano, so bili boji napeti čisto do konca, saj ni nikde popuščal. Tako so nam naši starejši tovariši dokazali, da lahko še kako računamo na njih. Za sedaj bodi dovolj, končujem z našim pozdravom NA POMOC!

Jože Kajfež
predsednik PGD Trzin

STEGOVANJE VRATU, DA BI VIDELI V PRIHODNOST

Turizem se sonči v vrhu svetovnega gospodarstva, Trzin pa se z njim že lepo spogleduje. Strategije za uspeh v turizmu se počasi udejanjajo, klub temu pa to nikakor ne zagotavlja uspeha. Turizem ni teorija, človeški dejavnik je tisti, ki kroji njegova pravila. Le-ta so zato bolj muhaste narave. Lahko jim sledimo le, če smo pred njimi.

Strokovnjaki za turizem so po številnih raziskavah in modrovjanju prišli do pomembnih zaključkov v zvezi s predvidevanji kakovosti naj bi bil turist bližnje prihodnosti. Govorimo o povprečnem turistu, tretičnih tokovih in trendih v prihodnosti. Tovrstni podatki so pravi zaklad za vse, ki želijo uspešno razvijati dolgoročno turistično delovanje, saj je psihološki profil ciljnega turista potrebno dobro poznati, da bi ga privabil in pravilno postregli. Že zdaj moramo razmišljati, kaj bomo ponudili turistom v prihodnosti, če hočemo biti konkurenčni in boljši od drugih.

Kakšen bo torej turist po predvidevanjih? Širok segment turistov bodo predstavljali upokojenci, ki bodo v prihodnosti bolj zahtevni, bolj »poskočni« (zahtevali bodo večjo vključenost rekreacije) in vse bolj navdušeni nad dolgimi potovanji. Trzin bi lahko s svojimi številnimi sprejaljnimi potmi take goste očaral, morda tudi kolesarske navdušence, kakrški pa bi bili lahko hitro odpravljeni v trzinškem fizioterapevtskem centru.

Poslovni turizem bo še rasel, tako da ne bi bilo napak resno razmisljati o nastanitvenem obratu za geste tega segmenta, morda v povezavi s pogodbom o sodelovanju s katero od kongresnih, poslovnih, prevoznih ali letalskih institucij oz. podjetij.

Nejizgibni »mrčes« pa bodo vedno študentje, ki bodo veselo na

debelo potovali z gigantskimi nahrbtniki še naprej – tudi debelina denarnice se ne bo kaj drastično spremenila. V Trzinu bi nedvomno našli svoj košček prostora pod drevesi in gozdu (če bo le še kaj drevja). Pomembno je, da neizmerno željo, da bi jih nagnali ali slabо postregli, ukrotite, saj bodo ti študentje nekoč splezali na stolčke poslovnežev, ki bodo prav vse obdržali v spominu...

Profil povprečnega turista v bližnji prihodnosti bo zelo verjetno takle: individualist; zavedal se bo pomembnosti kot tudi ogroženosti okolja, z željo po širjenju obzorij in premagovanju razdalj, iskal bo nove in nenavadne točke oz. kraje – posebnosti, prej mogoče možnosti, nove, kvalitetne in ustvarjalne turistične proizvode ter storitve. Pobegniti bo hotel od tehnološko natrapnega sveta.

Še ena lastnost pa je, in sicer selektivnost; že danes je le postelja in hrana mnogo premalo, celo pod kriterijem. Tu je se celo vrsta storitev in novih produktov ter dodatkov, ki naredijo neko pobudo posebej privlačno. Biti moramo torej nekaj posebnega, da nas »opazijo«. Brez maničnega posnemanja drugih in seveda tudi brez zastavljanja ciljev, ki so v nasprotju z naravnim okoljem našega kraja, bi lažje našli lastno edinstvenost.

Trendi se spreminjajo, toda nekaj pa ostaja vedno enako pomembno: prijaznost in dobra postrežba.

Katera je tista zlata formula za uspeh? Kot so govorile že naše babice in dedki: do ljudi se obnašaj, kot želiš, da bi se oni do tebe. Sama pa dodajam, bodimo prekomerno velikodusni z idejami, ki so kamenčki do brega.

Urška M.

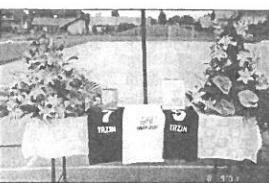

ŠD TRZIN MEMORIALNI DAN KOŠARKE TRZIN 2001

L etos je Športno društvo Trzin že četrto leto zapored pripravilo Dan košarke v spomin na prijatelja Aljoša Kolence. Program smo popestirili s tekmmami mladih iz Trzina in Mengša, priateljev, sošolcev in sorodnikov. Kot prvi so se med seboj pomerili mladi iz Trzina in Mengša. Zmagala je ekipa Mengša. Takož za njimi sta se med seboj pomerili ekipa Aljoševih priateljev in ekipa Aljoševih sošolcev in sorodnikov. Tokrat je bila absolutno boljši nasprotnik ekipa Aljoševih sošolcev in sorodnikov, saj je imela popolno prevlado na igrišču celi dve uri, kolikor je trajala tekma. Zmagali so kar 194 : 175.

Ker smo letos izgubili še enega dobrega prijatelja, soigralca in prvirženca športa - Tadeja Zevnika, smo tudi njemu posvetili tekmo med izbrano vrsto

Rezultati tekem:

TRZIN mladi: MENGŠ mladi

45:48

Aljoševi PRIJATELJI: Aljoševi SOŠOLCI & SORODNIKI 175:194

TRZIN: SMLEDNIK 3. SKL 77:87

Tanja Prelovšek Marolt

REKREACIJA 2001/2002

Športno društvo Trzin tudi v šolskem letu 2001/2002 organizira rekreativne treninge. Možnost rekreatije imajo vsi občani, ki imajo plačano članarino ŠD Trzin za tekoče leto. Pridržujemo si pravico spremeniti termine zaradi zasedenosti dvorane.

KOŠARKA Ponедeljek 20.00 – 21.30

Tako kot vsako leto bo tudi letos rekreativna košarka (igranje 5 na 5 ali street ball) vodil Janez Lenarčič.

REKREACIJA ZA ŽENSKE Sreda 20.00 – 21.00

Rekreativno za ženske vodi Liljana Smrekar. V vsako uro boste naredile nekaj zase in predvsem za svoje počutje.

AEROBIKA Torek in Četrtek 20.00 – 21.00

Andreja in Matjaž vas bosta dobra razmigrala z zanimivimi koreografijami ob živahni glasbi.

PRIDRUŽITE SE NAM, VABLJENI !!!

Športno društvo Trzin

Člani sekcije za podvodne aktivnosti so letošnje poletje izkoristili do popolnosti. Temu so bertovali predvsem vroči in sončni dnevi. Potapljalji so se in raziskovali lepote morja v Rovinju in na otoku Krku. Nekateri člani pa so se odpravili na otok Vis. Radi pa se podajo raziskovali tudi jezeri v Bohinju in na Bledu. V septembrov so imeli tudi že prvi sestanek, na katerem so pripravili načrt delovanja v zimskem času. Udeležili se bodo potopata v Sočo (tolmen je globok cca 20 m), potapljalji se bodo tudi v rekah, jezerih in morjih.

Naredili so tudi že začetni znak sekcije za podvodne aktivnosti, s katerim bodo razpoznavni v širši in daljini okolici. Znak je oprenjem z inicijalkami sekcije (SZPA) in simbolom Trzina (sekirica). Še vedno pa so dobrodošli vsi, ki jih karkoli zanima o potapljaškem športu. Člani sekcije jih vabijo, naj se jim pridružijo.

Tanja Prelovšek Marolt

ANTON ŠKRLEP GRE TUDI LETOS NA HAVAJE

Trzinski »železni mož« Anton Škrlep si je tudi letos priboril vstopnico za nastop na svetovnem prvenstvu triatloncev - Ironman Triathlon Championship na Havajih. V Celovcu v Avstriji je zasedel 2. mesto v svoji starostni skupini. Tako bomo 6. oktobra spet držali pesti za našega Toneta in navajali za njegovo čimboljšo uvrstitev na njegovih že tretji havajski pustolovščini.

Tanja Prelovšek Marolt

ŠAHOVSKE NOVICE

Šahovska šola 'LOŠINJ'

Odpeljali smo se zgodaj zjutraj, da bi se izognili mučni vročini. Veden sem, da je do Lošinja daleč, zato sem se takoj kar se da udobno namestil na svojem sedežu. Zaspal sem, in potovanje je tako minilo zelo hitro.

Zbudil sem se, ko smo bili že blizu našega cilja, 'zdravilišča za astmatike', kjer je v sklopu priprav hrvaške mladinske reprezentance potekala vsoletna mednarodna šola šaha.

Ker smo prišli prezdgodaj, še nismo mogli dobiti sob. Zato smo odšli na najbližjo plaz, kjer smo se odpočeli od naporne poti, nekaj pojedili in popili ter se odšli kopat. Ure so hitro minavelle in vrnili smo se v zdravilišče, kjer sem dobil ključ svoje sobe in izvedel, da sem v sobi s svojim prijateljem, hrvaškim šahistom, Velenom Grozdanićem in pa z aktualnim prvakinom Bosne in Hercegovine, Seandom Corovićem. Hitro sem odšel v sobo in razpikal.

Prehabil me je prijatelj Velen, ko sta s Seandom prišla v sobo. Odšli smo se sprehati. Pri tem smo srečali našega učitelja, mednarodnega mojstra iz Hrvaške, Gorana Mušića, ki nam je povedal, da nam bodo na večernem sestanku pojasnili potek šahovskih treningov. Pred spanjem smo ob bazenu še poslušali nastop glasbenikov, ki so tam vsak in igrali v živo.

Že zgodaj zjutraj me je prebudil učitelj in mi povedal, da se začenja trening. Treningi so potekali dvakrat na dan, enkrat zjutraj in enkrat popoldne, tako da je bilo dovolj časa za proste aktivnosti. V prostem času smo se veliko kopali ali pa se sprehabali.

Vsek dan je poleg treningov zvezcer potekal tudi hitropotezni turnir na izpodanju. Tam so igrali vsi, tudi hrvaški reprezentanți, ki so bili drugačno ločeni od nas. V vsakim nasprotniku si moraligrati 4 partije. Testi, ki je izgubil, je takoj izpadel iz tekmovanja. Kot zanimivost naj pomenim, da so poleg turnirja potekale tudi stave, kjer je vsak lahko potekal nekaj denarja na svojega favorita.

Pokazalo se je, da sem na mednarodnem turnirju v Ljubljani porabil svoje zadnje moči, saj nisem igral preveč dobro. Malo me je mučil tudi strah, saj je name stavila skoraj polovica udeležencev. V prvem kolu nisem imel težkega dela, in sem svojega nasprotnika, hrvaškega drugokategornika Sandija, gladko odprial v rezultatom 4:0. Drugi večer sem igral z aktualno prvakinjo Slovenije, Veroniko Hari. V tem

'slovenskem derbiju' sem v zadnji parti pri izenačenem rezultatu potkal zobe in zmagal 1:1.

Zvečer smo spet odšli ven in se pozno vrnili v sobe. Zjutraj sem bil precej utrujen in sem težko vstal. Po prvem treningu smo se dogovorili še za nogometno tekmo, kjer sem porabil še svoje zadnje rezerve moči. Po tekmi sem ves izmučen odšel pod tuš in potem takoj na trening. Po treningu sem malo počival in kot bi trenil, se je že začela partija. Igral sem s hrvaškim prvokategornikom, Markom Bošecičem. Med prvo partijo sem pokazal, da sem mnogo boljši, in sem gladko, ne da bi nasprotniku dopustil kaj možnosti, zmagal. Potem pa se je pokazala utrujenost in posledice ponocavanja, in sem naslednje tri partije brez borbe izgubil ter izpadel iz turnirja. Tako sem si pridobil malo počitka. V naslednjih dneh je poleg treningov potekal tudi hitropotezni turnir, na katerem so sodelovali vsi šahisti iz okolice Lošinja in pa vsi naši učitelji. Nekaj do sredine turnirja sem se držal povprečno. Potem pa sem se malo zbral in najprej premagal hrvaško aktualno državno prvakinjo Borko Frančiškovič, takoj zatem hrvaško aktualno državno prvakinjo Majo Colic in naslednjo partijo še učitelja, mojstrskega kandidata iz Lošinja, Bojanu Tirkajlo. V samem vrhu, na treji deski, sem zopet naletel na Veroniko Hari in tokrat izgubil, potem pa po zelo čudnem sistemu prišel na prvo desko in izgubil z favoritem turnirja, priznanim velemojstrom Jurijem Nikolicem. Tudi v zadnjih nekaj kolih nisem imel sreče, in sem večino partij izgubil ter na koncu končal nekje v sredini tabele.

Nato smo imeli nekaj dni premora, saj smo trening prekinili zaradi pomembnega finala v tenisu, kjer sta na travah angleške Wimbledona igrala hrvaški teniški igralci Goran Ivanović in Avstralec Pat Rafter. Zame je bilo to malce premora, za vse Hrivate pa še hujši napori. No, na koncu je le zmagal Hrvat in vsi smo bili veseli.

Zaradi velike izmučenosti sem prespal zaključni turnir in zadnji trening. Pred naporno potjo nazaj sem se raje malo odpočil in se v morju tudi malo kopal. Zadnji dan smo vsi spakirali in se odšli še malce kopat. Pome je prišel očes in moral sem se posloviti od priateljev, nekatere dekle, ki sem jih spoznal, in pa učiteljev. Krenili smo na pot. Večino poti nazaj sem prespal; zbudil sem se v Ljubljani, kjer sva z očetom odšel nekaj pojest in potem domov.

Za konec bi povedal, da mi je bilo na Hrvaškem zelo všeč in da sem se nekaj tudi naučil, si malo odpočil ter se tudi kopal v morju. Rad bi tudi povedal, da se bom naslednje leto, če bo mogoče, mednarodne šahovske šole zopet udeležil. Zahvaljujem se Občini Trzin, da mi je omogočila udeležbo na tej šahovski šoli.

Aleksander Nadj

BAR REPEK TRZIN in ŠD Šahovska sekcija TRZIN

Šahovski turnir, ki je veljal tudi za slovenski državni rating in pospešenem roku (2-krat 15 minut, 7 kol, Švicarski sistem). Turnir smo 4. avgusta izvedel pred lokalom Bar Repek v novem Trzinu. Od 17 do 21 ure smo videli precej zanimivih, borbenih in predvsem kvalitetnih partij. Med 18 igralci in 1 igralcem smo imeli enega mednarodnega mojstra (IM), štiri mojstrske kandidate (MK), štiri prvokategornike (I-kategorija). Gledate na poletni čas dopustov in to, da je bil turnir samo ustno objavljen pet dni prej, je turnir zelo uspel.

Pospeti rating igralcev je bil 2200 (6 igralcev z ELO ratingom), poprečni lokalni rating (torej vseh igralcev) je bil še vedno 1825, ceprav so sodelovali tudi 4 igralci z

začetnim ratingom (1500). Z najvišjim ratingom je sodeloval Matjaž Mikac (IM iz ŠK Branik Maribor), ki je bil tudi zmagovalc turirja s 6 ½ točkami. Drugi je bil komaj 13-letni Lenič Luka (I.kategorija, državni prvak do 14 let, ŠD Vele Domžale - 5 točk), o katerem bomo prav gotovo še veliko slišali. Končni mesecu bo zastopal slovenske barve na evropskem prvenstvu v Grčiji. Tretje mesto pa je zasedel Vavpeti Vid (MK, državni prvak med veterani, ŠD Vele Domžale). Igralcu iz Trzina so bili uvrščeni takole:

1. mesto:	10.000 SIT
2. mesto:	5.000 SIT
3. mesto:	3.000 SIT
4. mesto:	knjiga Trzin in Mengš skozi čas
najboljša ženska:	2.500 SIT
najboljši do 16 let:	2.500 SIT
najboljši domačin:	2.500 SIT

Turnir je brezhibno vodil državni sodnik g. Poglajen Franc iz Komende, k dobremu

Zupanc Rado

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KRNICA 2001

Letošnji »Mladinski planinski tabor« smo mladi trzinski planinci postavili v Krnici (V klinu) pod Vršičem. Prijeten prostor smo zadnjič obiskali leta 1993. Nekateri člani sedanjega vodstva so bili takrat še mladi udeleženci in na nek način se je zdelo, da je to prava izbira. Krog izobrazevanja se nekako sklep – od udeleženca izletov in taborov do vodnika PZS (izpršanega in registriranega – se razume).

Zadnji teden pred taborom je bil izredno naporen. Za začetek je Tomaž doživel prometno nesrečo. Kolo je postal za vedno neuporabno, Tomaž pa je bil kljub poškodbam glezna in mavcu še vedno »v pogonu«. Tako smo kar naenkrat imeli rešeno vprašanje, kdo bo stalno v taboru. Okoli Vršiča se namreč poleti potika mnogo »magnetnih Čehov« (po besedah nadzornika TNP), s katerimi zna včasih oditi marsikaj, kar ni privezano, pribito, zalepljeno ... Da ne bo pomote – Čehi (in ostali vzhodnjaki) znaju biti čisto OK, posamezniki pa vseeno mejejo slabou luč na ostale. Tomaž je tako dopoldne, ko smo bili taboreči na turi, pripravil vse potrebno za popoldanske dejavnosti.

Zvedeli pa smo žalostno novico, da je gorila vuela še enega planinca. Med Aljo in Bojanom je kritičen osebnik prečil nek Poljak. Skala mu je pritevila v nahrbnik in ga pometla s poti. Nekaj časa se je še lovil nato pa je omahnil čez skale in ... Ta gora je res vsega spoščanja vredna in ni je mogoče ogoljufati. Francozi izgleda ne želijo popraviti stanja saj bi že napis ali slika na kritičnem mestu bistveno pri pomogel k varnosti, da o kakšni galeriji sploh ne gorovimo.

Odpeljali smo se v dolino. Vojko in Nina sta nas že čakala. Nepopisno sem se razveselil mojih načinov, ki sem jih zagledal v Vojkovi roki. Bil sem kar malo ganjen. Odpeljali smo se v kamp.

Pogled na naše noge je bil vse prej kot vesel. Malo je bilo takih, ki se niso pojavili z manjšimi ali večjimi žuljem.

Nekaj smo pojedli in popili nato pa popadali po šotorih. Mislim, da tisto noč nihče ni slišal smrčanja.

Prebudili smo se v prelepo jutro in se nago odpravili v Zermatt. Za vzpon na Breithorn (4164 m) nam je zmanjšalo volje in vodnikov, tako da so načrti padli v vodo, vendar se bomo tja še vrnil. Gore nas bo do počakale. Za konec pa tole:

Vzpon je odlično uspel vsi smo prišli brez večjih težav na vrh Mt Blanca. Osvojili smo skupaj 2 sedli čez 3000m in 3 vrhove čez 4000m.

Gregorju gredo vse zasluge za to, da je tako dobro pravipravil skupino in varno izpeljal vzpon. Vendar je treba povedati, da je od svojih sodelavcev imel odličen podporo.

Alja Pregl je vzorno gospodarila z finančami. Mirč Oberdank je krasko pripravil zemljiveče cest in čase ter razdalje do posameznih relacij, ter vzpon z videokamerami tudi odlično dokumentiral.

Vremenske karte za vsak dan posebej sta prizvala Aleš Arenšek in Grega Schoss. Vodniki so bili Grega Schoss, Dušan Kralj, Alja Pregl, Janez Cerar, Nina Drobnič in Rudi Schoss. Vsi vozniki kombijevajo zanesljivosti in varno.

Prav vsi udeleženci pa so se obnašali odgovorno in tudi takoj upoštevali vse kar smo rekli vodniki.

Opazil sem, da je skupina delovala zelo homogeno, in prijateljsko. Tabor je bil postavljen vedno prej kot v 15 minutah in takoj nato smo že nekaj jedli. Prav veselje pa je bilo opazovati kako drug drugemu nesobično pomagajo.

Osebno sem zelo vesel, da sem bil povabljen in da je društvo pridobilo take člane.

zapisal Rudi Schoss
V Trzinu 19.8.2001

Če hoče narava v desno
ne hodi v levo.

Nemški

KAFRA NEGOTULNI STUDIO - SPA

Jemčeva 14c TRZIN

**Nega obraza • Shujševalni program • Anticelulitni postopki
Depilacija • Trajno odstranjevanje dlak (epilacija)**

**NOVO
POMLAJEVALNA IN REVITALIZACIJSKA NEGA
OBRAZA S KONCENTRIRANIM KISIKOM**

Tel: 7244 112; mobitel: 031 554 009

KAKŠNA BO USODA ODLAGALIŠČA KOMUNALNIH ODPADKOV NA DOBU

Komunalna deponija odpadkov, kamor vozijo gospodinjske odpadke iz petih občin z območja nekdanje občine Domžale, bo do konca leta polna. Preden jo napolnijo, je treba najti ustrezno rešitev. Javno podjetje Prodnik, ki upravlja z odlagališčem in bdi nad odstranjevanjem komunalnih odpadkov, ter občine, ki odlagališče na Dobu uporablja – med njimi je tudi naša občina – so iskale ustrezno rešitev problema. Iskalci so prostor za novo odlagališče smet na območju vseh petih občin, ki zdaj uporabljajo odlagališče na Dobu, skušali so se dogovoriti celo z odlagališčem ljubljanskih komunalnih odpadkov na Barju, vendar niso uspeli. Prav tako je voda padla ideja, da bi za odstranjevanje odpadkov poskrbeli znotraj konzorcija CERO, v katerega so združene občine z območja Gorenjske. V skladu Cero so razmišljali o sezigačnicu odpadkov, vendar je ideja za zdaj zastala, saj enostavno ne najdejo primerne lokacije za sezigačnico. Nadzadnje se je izkazalo, da je daleč najboljša rešitev v razširiti obstoječe deponije na Dobu. Ker je v bližini odlagališča speljana nova avtocesta od Ljubljane proti Mariboru, bi lahko deponijo še nekoliko potisnili proti avtocesti, med drugim pa bi odpadke lahko nalagali tudi v višino, na že zapolnjeno odlagališče. Na ta način bi lahko za več let podaljšali možnost nadaljnje uporabe dobskega odlagališča. Ker naj bi pri tem uporabljali vse najssodnejše prijeme pri skladiščenju in odlaganju odpadkov – stiskanje odpadkov, ločeno zbiranje, recikliranje itn., bi lahko uporabo odlagališča povečali tudi za dvajset ali celo trideset let. Načrtovalci sanacije in širjenje deponije zatrjujejo, da bi ob tem poskrbeli tudi za ukrepe za kar najmanjše možno onesnaževanje narave – za lovilice odpadnih tekočin, za lovilice plinov, za odlaganje bi bil odkrit le manjši

del deponije, ostalo pa bi sproti pokrivali. Na ta način bi precej omejili negativne posledice, ki običajno spremljajo takšna odlagališča.

V Trzinu in drugih občinah, iz katerih naj bi še naprej v Dob vozili odpadke, se s predlagano rešitvijo strinjajo. Tudi v domžalskem občinskem svetu je na julijskih seji rešitev, ki jo predlagajo, naletela na odobranje večine poslancev, opozicija, v kateri je na več občinskih svetnikov iz Doba, pa je temu nasprotovala. Predstavniki opozicije so celo demonstrativno zapustili sejo občinskega sveta. Zdajšnji predlog rešitve upošteva večino pripombe dopolnil, ki so jih na predlagano rešitev imeli opozicijski svetniki, vendar pa, kot smo izvedeli, opozicijski svetniki ne nameravajo popustiti.

Pravijo, da je bila deponija že predolgo v Dobu in da bi bilo prav, da mesto za odlagališče izberajo kje druge. Še posebej odločni nasprotniki so tisti, ki žive najbljže odlagališču. Nekateri celo govorijo, da bi jim bilo potrebno zagotoviti nadomestne gradnje, s katerimi bi zamenjali svoje dosevanje domove. Ker ima v domžalskem občinskem svetu pozicijo premoč, se zna zgoditi, da bodo opozicijski poslanci preglaševani. Treba pa je tudi povedati, da smo med prebivalci Doba izvedeli, da vsi ne nasprotujejo predlagani rešitvi, saj ocenjujejo, da je v tem lahko denar za Dob. Naselje se je tudi na račun denarja, ki ga je zaradi deponije prejelo v prejšnjih letih, v zadnjem obdobju lepo razvijalo. Kakor koli že, občinski svet občine Domžale bo o možnosti za širitev obstoječe deponije na Dobu razpravljal v oktobru.

POPRAVNI IZPIT PO SAMOUPRAVLJANJU - CVEK

Tudi v trejem tisočletju se dogajajo čudeži ali počudeži in to v Trzinu. Dve številki nazaj sem Trzince ali Trzinčan pisal o plohu na postaji, o televizijskem stolpu v Mlakah, o asfaltiranju prehoda in o otroškem igrišču na Reboljevi.

No županova občina je prvič hitro odrešigrala (po enem mesecu) in se lotila prenov, ali ne vem kaj, igrišča. Pripeljali so hudožer, ki je »popadel« betonske klope.

veste, babica. Toda pozabili so, odstraniti neke plastične »čepce«, ki sedaj krasijo gugalnice.

Nabavili so tudi cvetlična korita, da otroci ne bi pohodili cvetja – lepo. Toda ta korita so postavili na pese, lep bel pesek in to v širini enega metra po robnika proti igrišču. Po Reboljevi je tako zdaj v dolžini igrišča po ulici posut pesek, ki se posipava, ko pridejo otroci na igrišče. Saj se spomnite, da je prejšnji prehod po TV anteni, ker se je posipaval, eden od občanov samoupravno asfaltiral. Sedaj pa nam občina posipava pesek v desetkratni količini.

V Odsevu je tudi pisalo, da se župan zavzema za lepši in enak videz Trzina. To je res,

s popularnimi smerokazi po celem Trzinu, ki so enaki pobarvi in višini. Zal pa to ne drži za klopce. Na Mlakarjevi rjave, na Reboljevi bele. Morda pa bodo na Kidrčevi rdeče, saj je tam tudi neki park. V času socializma so bile betonske klope skupaj, da so se ljudje pogovarjali. Zdaj, ko imamo demokracijo pa se te klope narazen več kot 10 metrov in tako ljudje lahko vpijejo drug proti drugemu. Hvalaboga, da te zdaj ne zapro, če pove kak vic čez državno administracijo.

No, to je ta počudež, ki ga je županova občina delala skoraj mesec dni. Toda žal na pol, nedokončano. Bližnji sodje smisili, da bo to otroško igrišče ograjeno z

lepo ograjo primerne višine. Tako bi lahko v celoti služilo svojemu namenu in ne bi vaški potepuški psi namakala otroškega igrišča, kjer je dostop omelan le s koriti in ni nikjer tabele »Prepovedano za pse!«. No pa sij, psi ne znajo brati, tako da, kar se njih tiče, ne zaleže če tabla je ali pa je ni.

Trzinc
in
Trzinčan

ANKETA O PRIČAKOVANJIH OBČANOV TRZINA NA PODROČJU DRUŽBENIH DEJAVNOSTI

nadaljevanje s str. 12

Anketiranih je bilo 33 žensk in 26 moških na različnih družbenih položajih, z različno stopnjo izobraževanja in različne starosti. Pri vprašanjih o potrebnosti ambulante v Trzinu, je več kot polovica vprašanih mnenja, da je ambulanta zelo potrebna, manj kot polovica pa je menila, da je ambulanta potrebna, le majhen odstotek pa je menil, da ambulanta ni pomembna. Za ambulanto se je zavzelo največ prebivalcev starega dela Trzina, v katerem tudi noben od vprašanih ni menil, da ambulanta ne potrebuje. Zanimivo pa je, da večina vprašanih ne bi takoj zamenjala svojega občinskega zdravstva in bi raje počakali na oceno ali se to izplača. Za ambulanto se navdušuje največ vprašenih starih od 45 – 60 let.

Glede pomembnosti knjižnice za Trzin se je največ vprašanih opredelilo, da je knjižnica za Trzin pomembna, tistih, ki menijo, da je knjižnica zelo pomembna pa je nekoliko manj. Da je knjižnica zelo pomembna je menilo največ vprašanih iz Mlak, da je pomembna pa je odgovoril največ tistih iz OIC. Med vprašanimi, ki so odgovorili, da bi hodili v knjižnico je bilo največ tistih, ki živijo v Mlak. Za možnost uporabe interneta in knjižnici in za tamkajšnje izposojevanje videokaset se je med anketiranci zavzemalo največ tistih, ki živijo v Mlakah, anketiranci iz tega dela občine pa so se tudi večinsko izrekali za čitalnico v knjižnici. Da je knjižnica pomembna za kraj je menilo največ tistih, ki so starci od 29 – 45 let, da pa je zelo pomembna pa je ocenilo največ tistih starih od 45 – 60 let.

Za to, da v Trzinu potrebujemo dom za starejše se je odločilo skoraj enako število anketircev iz starega in novega dela Trzina, nekoli manj pa jih je bilo iz OIC. Na splošno je prevladovalo mnenje, da dom za

starje potrebujemo. Za varovanja stanovanja bi se odločilo največ tistih, ki živijo v OIC, le nekaj manj pa je bilo za to tistih iz Mlak. Anketiranci iz starega dela Trzina so se predvsem zavzemali za dom za ostarele. Na vprašanje za kaj bi odločili, če bi imeli možnost izbiranja pa se je največ vprašanih odločilo za varovanja stanovanja. Večina vprašanih se je zavzemala za to, da naj občina investira v dom za starejše.

Pri vprašanjih o potrebnosti ureditve športnega parka je večina vprašanih menila, da je park potreben, vendar pa ne sme motiti občanov. Za gradnjo športnega parka je bilo med anketiranci največ tistih, ki živijo v OIC. Po starostni lestvici pa se je za ureditev športnega parka navduševalo največ tistih, ki so starci do 28 let.

MŠ

ODSEVU

BRACI
ODSEVU

ODSEVU

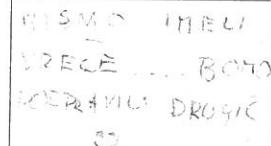
NAJLEPŠE SPOROČILO!

Oni dan sem bil pri prijatelju na obisku. Pili smo dober sokec in čekali. Beseda je nanesla tudi na tržinsko mladino. Kako nemogoči so in kako smo bili mi nekaj čisto drugega, da TAKIH stvari pa že ne bi počeli in sploh in oh.

Prijateljeva žena je povedala, da se je zadnjič nelagodno počutila, ko sta šla z možem po beli cesti tam z bajerom, saj veste, čisto na koncu že bližu rašiske gmajne; in videla sta tiste mulce, in oni so ju tudi videli in pa, če bi bila sama, o groza, kaj vse bi se lahko zgodovalo.

No vzel sem zadevo malo z rezervo. Vseeno pa sem se drugo jutro s kolesom zapeljal pogledati na prizorišče. Kaj hitro sem ga našel in po dveh kupih smeti tudi prepoznaš. No, mislil sem si pač: »Še eno zbirališče mladine in spet bomo pospravljali za njimi. Predvsem mi planinici, ki imamo radi čisto hosto.«

Tedaj sem na bližnji smreki zagledal droben listek prilepljen s smolo. NISMO IMELI VREČE ... BOMO POSPRAVILI DRU-

... GIC! je pisalo na njem. Najbrž si mislite, kako sem se ga razveselil. Čisto nič težko mi ni bilo naslednji dan priti z vrečko in pospraviti za njimi.

Pa so se mi utrinjale čisto drugačne misli kot prej, tudi spomini so šli nazaj v deška leta, ko sem se tudi sam srečeval z alkoholom in smo se tudi mi želeli odmakniti od odrasle družbe. Ena razlika pa je vseeno bila. Za steklenice smo mi dobili kar znatno kavcijo, zato jih nikoli nismo puščali, drugih smeti pa tudi nismo pospravljali. S tem sem začel dosti kasnejše, kot ta mladina, ki se zdaj zbirja po gozdu. Torej so vseeno boljši, kot smo bili mi v tistih časih.

Rudi

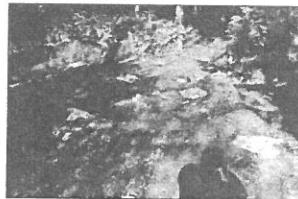
ENI SO ZA TAKE, DRUGI PA DRUGAČNE CVETKE

Voletnih mesecih smo na račun urejenosti našega kraja slišali kar nekaj pohval. Precej občanov nam je namignilo: "V Odselu pa morate poloviliti, da so Trzin lepo okrasili s cvetjem in cvetličnimi gredicami. Naš kraj je tako precej bolj prijazen in lepsi!" Slišali smo sicer tudi kritike na račun tega. V času sušen naj bi vodo za zalivanje rož črpali iz potoka Blatnica, kar je nekatere motilo, vendar menimo, da je bilo precej več zadovoljnih ob pogledu na živobravno cvetje ob vhodih v naš kraj, kot tistih, ki so se nad tem zmrdovali. Poloviliti je treba tudi gasilce, ki so letos spet imeli svoj dom okrašen s cvetjem. Upamo, da ne bo tako samo v jubilejnem letu.

BAJER SO ZASVINJALI

Za okras naše občine pa so se »trudili« tudi drugi. V voletnih dneh je bilo verjetno res prijetno počivati in se veseliti v senci dreves ob tržinskem bajebru. Da je bil obisk dober – tudi v

nočnem času – pričajo sledovi kurišč, zraven pa še cel kup nesnage. Med malčki se je razširila kar nova zbiralna strast, in sicer zbiranje pokrovčkov od steklenic. Ob bajebru je toliko raznovrstnih čepov, da so nekateri otroci kar dobro postrili svoje zbirke, žal pa niso pobrali tudi drugih sledov veselih uric svojih starejših bratov, sestra in celo staršev. Za tisti del gozda bi bilo treba izvesti kar jensko čistilno akcijo. Verjetno pa bi bilo kar precej težav, če bi hoteli počistiti

še baje. Večina praznih steklenic je namreč, kot kaže, frčalo kar v vodo, in pogled na tlo plovila je res silikovit. Ali se tisti, ki se umaknili v naravo, da bi bili v prijetnejšem okolju – po možnosti v čisti naravi, zdaj bolje počutijo? Verjetno bodo morali za še kakšen nepopackan kotiček v naši okolici kar daleč. Ali ne bi bilo bolje, da bi svinjali kar doma? Prihranili bi vsaj nekaj truda. V vročih poletnih dneh bi se jim to splačalo.

MOČVIRNO KOTANJO ZASIPAJO Z AZBESTOM

Nedaleč od bajeja je bila močvirna kotanja, sled nekdanjega glinokopa. Ker je bližu novega naselja, je bila nadvse primerna za odmetavanje odpadkov, in vsa prizadevanja okoljevarstvenikov, da bi kotanjo očistili, so se izjavilova. Poleti pa so na grozo ljubiteljev narave kotanj začeli zasipavati z gradbenimi materiali. Tam naj bi končale tudi betonske klopce, ki so jih pripeljali z otroškega igrišča na Reboljevi. Na občini so takoj začeli peti telefoni, tam pa so zaglavljali, da so nemocni, sraj gre za zemljišče, ki je v zasebni lasti. Vseeno so posredovali pri lastniku, ki jim je zagotovil, da bo kotanjo zasul s trdini gradbenimi materialom, čez pa bo nato dal navoziti zemljo, tako da bo tisti predel kmalu lepši, kot je bil. Vse lepo in prav, osebna lastnina je sveta, vendar so zaskrbljeni okoljevarstveniki že na prvi pogled odkrili, da na tistem kupu niso le »trdi« gradbeni odpadki. Vmes so tudi azbestne plošče, ki jih bo deževnica lepo izplakovala in nato strupene snovi raznasala po okolici. Ker pa je tisti kup bližu naselja, se zdi nekaterim pacancem kot naročen za odlaganje njihovih odpadkov. Pridno so začeli tja voziti najrazličnejše odpadke in zelo malo je možnosti, da vmes ni tudi nevarnih snovi. Kdo lahko ukrepa?

ODLAGALIŠČA OB »BELI« CESTI

Ob tako imenovanem »beli« cesti, ki pelje v gozd z vmesnega območja med industrijsko cono in ostalim delom Trzina, so tisti, ki nimaj mar za naravo in čisto okolj,

že dolgo tu in tam na črno odlagali odpadke. Letos so bili še posebej delavni, saj je svinjarje že več kupov. Prav na koncu ceste v Prevali je znani Trzinec pripeljal kar lep kup odpadlega gradbenega materiala in druge svinjarje. Nekdo drug je pripeljal odsluženo stresno opoko, budno oko pa lahko najde še celo kupe druge navlake. Kaj ljudje, ki na ta način pacajo naše okolje, sploh misijo? So izvedeli, da je odlagališče odpadkov na Dobu skoraj polno, pa misijo, da je treba najti druga odlagališča? Na Dobu odpadke še sprejemajo in po vsej verjetnosti jih bodo še precej let. Samo potruditi se je treba do tja. Ampak to stane! Res je, toda za čisto, naravno okolje bi se vseeno lahko žrtvovali. Če na zase, pa vsaj za naše zanamce! Človeštvo si žal žaga vejo, na kateri sedi. Ampak kaj naj rečemo za znanega tržinskega okoljevarstvenika, ki so ga polna usta besed o varovanju okolja, pa so ga pred časom videli, kako je s samokolnico pripeljal odpadke izpred svojega praga na divje odlagališče?

Lahko smo žalostni.

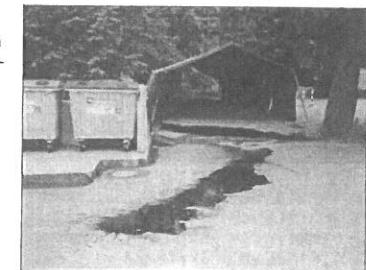

PŠATO ŽE ZARAŠČA

Vpreteklosti je bila Pšata zla, pravijo, da celo ime govori o zlobni, neukrotljivi reki, ki je pogosto poplavljala in delala škodo. V zadnjem času na njej skoraj ni več tolminov in globokih delov struge, ker pa je v sušnem obdobju že široko razgaljala svojo z mahom ali gami porastlo dno. Vendar se je ponekod potrebno do struge kar prebijati skozi goščavo. Struge marsikje skoraj ni videti, kjer pa je dostop možen, pa se pogosto odkrivajo žalostne barakade odpadkov. Je struga Pšate res postala kanal za odpadke? Navlaka

v zaraščeni strugi kvare izgled in preti z maščevanjem v času jesenskega in tudi zimskega deževja. Pšata spet lahko dokaze, da ne nosi zmanj imena, ki nakazuje, da je lahko zla. Jezovi odpadkov in zaraščeni bregovi jo lahko prisilijo, da bo svojo moč in jezo razkazovala tako, da bo prestopala bregove in pustošila tam, kjer najmanj želimo. Prav bi bilo, da tudi v Trzinu prisluhnemo pozivu županov iz Komende in Mengša, da naj bi Pšata spet postala čista – studenec.

KAM JE ODTEKLO OLJE?

KOLO BREZ LASTNIKA

Nedaleč stran se je pred časom znašlo povsem dobro moško kolo. Ga je lastnik pozabil? Si ga je kak nepridiprav »posodil« in se z njim pripeljal v gozd, ko ga ni več potreboval, ga je pa enostavno pustil tam? Takih vsakdanjih zgodb odvrženih koles je na tisoče. Bolj vznemirljiv pa je madež v bližini kolesa. Nekdo je očitno tam izlil neko snov, zaradi katere je na tem mestu vse rastlinstvo porumenelo. Je šlo za strupeno, nevarno snov?

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

04.07.2001

VLOM V BETONARNO V TRZINU
Policisti so opravili ogled kraja vломa v betonarni Trzin. Ugotovili so, da je neznanec iz kleti omenjenega objekta odtrujil visokotlačni stroj za pranje znamke Karcher, v vrednosti okoli 400.000,00 SIT.

07.07.2001

VLOM V STANOVANJSKO HIŠO
Na Lobodovi je bil tega dne prijavljen vлом v stanovanjsko hišo. Neznani storcev je vlomlil v hišo, pregledal vse prostore in notranjosti in v vlamljajuem povzročil precej gmotne škode.

08.07.2001

TATVINA OSEBNEGA AVTOMOBILA
Na PP se je zgglasil P.I. in prijavil, da pogreša svoj osebni avtomobil znamke Fiat 500, katerega je imel parkiranega na dvořišču v naselju Motnica. Naslednji dan je storilec vozilo vrnil tja, od koder ga je odpeljal, le da so bila na njem razbita stekla.

11.07.2001

POBIRANJE PRISPEVKOV ZA CERKEV V TRZINU

T. A. in T.F. iz Mengeške ulice v Trzinu sta prijavila, da sta prispevala 5.000,00 SIT za tržinsko cerkev. Denar je pobiral neznani moški, star okoli 30 let, visok 160 cm, suh, kratkih las, s čepico na glavi, v levem ušesu pa je imel dva uhana. Oskodovanca sta brž po »prispevanju« uvidela, da gre za pretezo, zato sta obvestila policijo, neznanec pa se je v tem času že odpeljal s kolesom neznano kam.

18.07.2001

DREVO POŠKODOVALO VOZILO
Zaradi močnega vetra, ki je tega dne divjal v Domžalah in okolici, je na Jemčevi ulici v Trzinu izruvalo drevo, ki je padlo na parkiran tovorni avtomobil Peugeot Boxer, na katerem je nastalo za okoli 150.000,00 SIT škode.

22.07.2001

VLOM V HIŠO

Tudi tega dne na Jemčevi ulici niso imeli sreče. S.M. je nameřil neznanec vlomlil v hišo, iz katere je odnesel nekaj denarja v tujih valutah, računalnik in več kosov zlatnine v skupni vrednosti okoli 2.000.000,00 SIT.

23.07.2001

POVZROČIL PROMETNO NESREČO, NATO SE GROZIL
V Trzinu v bližini Baron barja je prišlo do manjše prometne nesreče. Voznik – povzročitelj in njegov sopotnik sta takoj po ne-sreči izstopila iz vozila, oškodovanca udarila v predel glave, nato pa sta sedla v avto in odpeljala, kot da se ni nič zgodilo. Oba se bosta moralata zagovarjati pri sodniku za prekrške v Domžalah.

27.07.2001

VROČEKRVNI GOST

V gostinskem lokalnu na Kidričevi ulici v

V.P.O.

PŠATA – STUDENEC

Prekratkim sta župana občine Mengeša Tomaž Štobe in občine Komenda Tomaž Drolec dala pobudo za akcijo Pšata – studenec. Oba župana se še spominita, kako sta se v mladosti v Psati še lahko kopala, župan iz Komende pa tudi spominja, kako so Pšato včasih lahko brez slabih posledic pili kot pitno vodo. Župana in seveda tudi številni ljudje, ki živijo ob Psati, bi želeli, da bi potok, ki teče tudi skozi našo občino, spet postal čist, pravzaprav studenec.

Svoj poziv sta naslovila na vodstva vseh občin iz porečja Pšate, na Ministrstvo za okolje in prostor, inšpekcijskim službam ter vodstvu Centralne čistilne naprave v Študi. Najbolj problematične so razmere v zgornjem delu toka Pšate, saj v občinah Cerkle in Komenda nimajo še povsem urejene kanalizacije in ustreznih čistilnih naprav. Komendski župan g. Drolec pravi, da so njihove čistilne naprave pravzaprav tripekatne greznice in da se zaradi slabih čistilnih naprav v Pšato steka precej odpak. V Komendi in Cerkli so sicer načrtovali postavitev novih čistilnih naprav, vendar pobudnika akcije za čisto Pšato predlagata, da naj bi vse odpadne fekalne in tehnološke vode preko skupnega kolektorja odvedli do centralne čistilne naprave v Študi. Predlagata tudi uvedbo ločenega sistema kanalizacije za odpadne padavinske vode, ki naj bi jih opremili z lovilci olj in usedalniki, čiste padavinske (meteorne) vode pa naj bi odvajali v ponikalnice in s tem bogatili podtalnico. Na vodovrstvenih in vodozbirnih območjih ter v gorah pa bi morali vzpostaviti razmere, ki bi preprečevala kakršenkoli onesnaževanje.

Pobudnika akcije sta prepričana, da bi z upoštevanjem predlaganih ukrepov čez čas lahko Pšata spet primerka za kopanje, če že ne za pitje. Zavedata pa se, da bi ob tem morali precej narediti tudi sami občani, ki živijo ob Psati, saj vanjo vse prepogosto odmetavajo stvari, ki so odslužile svojemu namenu in jih ne potrebujejo več. Prav gotovo bi bilo prav, da se v akcijo dejavno vključi tudi naša občina in seveda tudi vsi prebivalci Trzina.

M.S.

V SPOMIN TADEJU

Mladost prezgodaj
tvoja je ugasnila,
a v srcu mojem
misel nate bo ostala.

Rok

NEDELJKU V SLOVO

Naše oči bodo še dolgo želetele uzreti tvoj nasmehani obraz in tvojo roko, dvignjeno v pozdrav. Težko je sprejeti, da si nas za vedno zapustil. Prišel si iz oddaljenega rodnega kraja in si v našem kraju ustvaril nov dom. Kmalu si s preprostostjo, nasmehom in pridnim rokami pridobil naklonjenost Trzincev. Pri marsikateri hiši v Trzinu so pomagale tvoje močne roke. Te roke pa je dopolnilo pllemenito srce. Nedeljk, pogrešali te bomo. Spominjali se te bomo s hvaležnostjo, ker si nam dajal zaupanje v clovekovo dobroto.

Tvoji prijatelji

Ko si na poti k smrti,
se ne moreš vrniti.

Hrvaški

Največja naravna nadloga je danes
človek.

Nemški

Kdo umre, neha živeti,
toda neha živeti
še ne pomeni umrati.

Nemški

Tvoj sameva čebelnjak,
obstal za vedno je korak,
kje tvoje skrbne so roke,
pogrešajo te čebelice,
saj rekel si jim ljubice.

Obboleč izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in tasta

JOŽETA DOLINŠKA

Se zahvaljujemo vsem prijateljem, čebeljarjem, sosedom, gasilcem in ostalim Trzincem za izraze sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Posebna zahvala gospodu župniku Pavetu Krtu za lepo cerkveni obred, organistu Franciju Banku in Mengešku zvonu za zapete pesmi. Hvala vsem, ki ste našega ata v tako velikem številu pospremili k njegovemu zadnjemu počitku.

Vsi njegovi

Vso dobroto in ljubezen,
ki si nam jo dajal ti,
bomo v srcu nosili vsi,
do konca naših dni.

ZAHVALA

Prerano in nenadoma nas je v 54. letu zapustil naš dragi mož, oče in dedi

NEDELJKO LUKIČ

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, posebno sestri Ruži in sosedi Milki Zirdum za pomoč v najtežjem trenutku. Iskrena hvala vsem, ki ste nam prišli izreci sožalje. Sosedom, prijateljem in tržinsku Karitasu hvala za dar, ki ste ga darovali namesto cvetja.

Hvaležni vsi njegovi

Ni smrt tista, kar nas loči,
in življenje ni, kar druži nas.
So vezi močnejše,
brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas.
(M. Kačič)

ZAHVALA

V 69. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedi in stric

MIHAEL PIRNAT

Lukov Miha iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, ki so nam ob tem težkem trenutku stali ob strani. Hvala za podarjeno cvetje in sveče in za tako številno spremstvo na njegovti zadnji poti.

Zahvaljujemo se g. župniku Pavetu Krtu za lepo opravljen pogrebni obred, poveškemu oktetu Zvon Mengeš za zapete žalostinke in gospodu Stoparju za sočutno zaigrano Tišino. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njegovi

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU:

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroč stran ureja Tanja Prelovšek Marolt, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 7213-529). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

29.-30.09.	Turistično društvo Trzin	Predstavitev Trzina na Mihaelovem sejmu v Mengšu
06. 10.	Društvo prijateljev mladine Trzin	Teden otroka: športne igre, kulturne predstave
06.10.	Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek in DPM Trzin	Izlet: Slavnik in jama Dimnice
13.10.	Turistično društvo Trzin	Izlet - trgatev (sv. Jurij ob Ščavnici)
18.10.	Kultурno-umetniško društvo Trzin	Tematski kulturni večer
Oktobar	Športno društvo Trzin	Turnir v malem nogometu
Oktobar	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet in Prekmurje
Oktobar	Gasilsko društvo Trzin	Mesec požarne varnosti

STALNA VABILA:

☞ Društvo upokojencev Žerjavčki

Žerjavčki vabijo vse upokojence – člane in nečlane vsak ponedeljek od 16. ure dalje v gostišče Bor pri Mercatorju v novem Trzinu

☞ Strelske društvo Trzin

Strelske društvo vabi vse ljubitelje strelskega športa vsak dan od 18. do 20. ure na strelišče.

☞ Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek

MO PD Onger Trzin vabi v svoje vrste mlade, ki jih zanima »odkrivanje nekoristnega sveta«. S planinskim krožkom na OŠ Trzin bomo nadaljevali v sredo 3. oktobra ob 15. uri (v učilnici zemljepisa), dijaki in študenti pa ste vabljeni vsak drugi četrtek v mesecu ob 20.00 v društveno hišico (projekcije diapositivov, dogovori za ture, ...).

☞ Športno društvo Trzin - Šahovska sekacija

Šahovska sekacija Trzin bo nadaljevala s ponedeljkovimi srečanjemi prvi ponedeljek po 15. septembru ob 19.30 uri. Informacije o turnirjih - internet www.sah-zveza.si ali teletekst 599 ali 041-679-515 Rado

☞ Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo

Sekcija Veteranov vojne za Slovenijo obvešča člane in vse, ki še niso člani, da imajo vsak prvi četrtek v mesecu ob 18. uri srečanja v prostorih stare OŠ Trzin, Mengeška 22. Vse veterane vojne za Slovenijo vabijo, da naj se jim pridružijo.

POVABILO PEVCEM

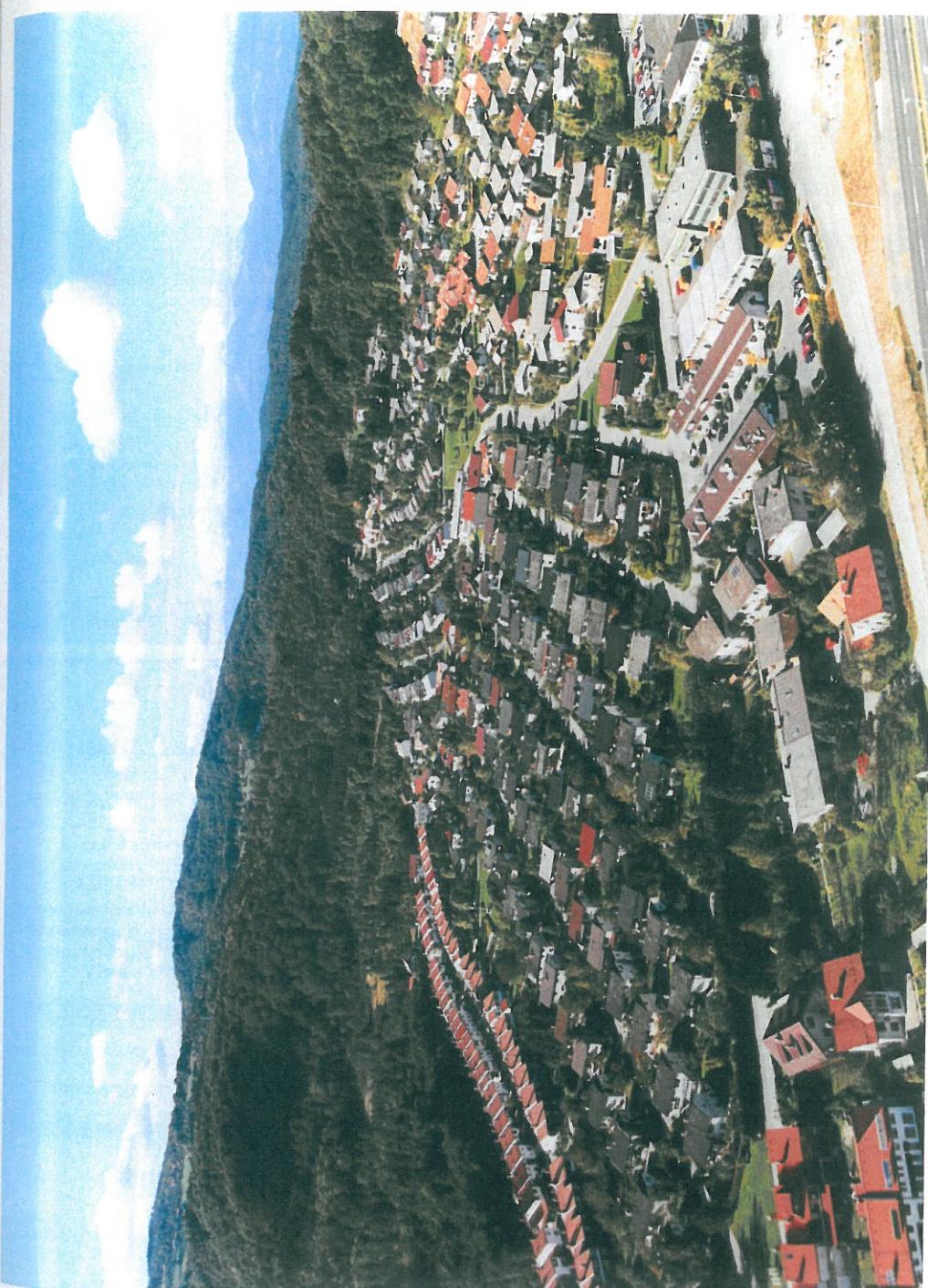
Pevski zbor društva tržinskih upokojencev Žerjavčki vabi vse, ki jih veseli petje, naj se jim pridružijo. Vse pevke in pevce, ki si želijo dobre, vesele družbe in lepega petja vabijo, da naj pridejo v ponedeljek, 1. oktobra 2001 ob 19. uri v društveno dvorano v I. nadstropju stare tržinske osnovne šole na Mengeški 22.

Turistično društvo Trzin organizira informativni sestanek o rezbarstvu 1. oktobra ob 16. uri v stari OŠ.

Vabljeni

je v trgovini z modno konfekcijo "NAOMI",
Kidričeva 12, 1236 Trzin
(pri Pizzeriji in špagetariji Da Mattia,
trgovini Flis in nasproti mesnice Arvaj oz.
papirnice Čačke) odprla zbiralnico za
čiščenje, pranje in konfekcijska popravila.

Z dolgoletno tradicijo vam nudimo hitre
in kakovostne usluge za:

- kemično čiščenje vseh tekstilnih izdelkov
- impregnacijo SCOTCHGARD za vsa
vrhinja in športna oblačila
- pranje in likanje posteljnine, zaves ...
- globinsko čiščenje lamelnih zaves
- globinsko čiščenje vseh vrst
in velikosti preprog
- čiščenje usnjениh izdelkov
- vsa konfekcijska popravila

Trgovina Naomi je odprta od ponedeljka
do petka od 12.00 do 19.00 ure
Ob sobotah od 09.00 do 13.00 ure

Tel. št. NAOMI 01 724 15 11

Se priporočamo!

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 721-40-06

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota 9.00 - 12.00

Slovenska 24, P.E. Menges
tel.: 723-89-80

Servis Trzin

novi fordmondeo

JH IMAGE

Ljubljanska 24
1236 Trzin
telefon 01 721 22 34
www.ford-servistrzin.si
e-mail: ford.salon@siol.net

Letos sta bila prvi na morju.
Lucija in Andrej

Dobrota

Zadovoljna tem, da vsem lahko dajem.
Ana, Blaž

Dobrota opogumlja

Moja Sabrina se je rekla iz pečke manj.
Mali naravnostek

Načrt sem primereno stanovanje in službo.
Mumica z malo Katarino

Karitas

DRUŽINA

clean beat

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI !

- * ČIŠČENJE STEKLA
- * TALNIH OBLOG
- * OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJ...)
- * GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVORNih VOZIL
- * STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORA
- * STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- * LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- * ROLOJV
- * ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 721-0-432, gsm: 041 / 630-671
e-mail: samo.music@siol.net

banka domžale

Banka Domžale d.d., Domžale
Bančna skupina Nove Ljubljanske banke

Za prijetno jesen

Vsem, ki vas po brezkrbnem dopustu skrbi, kako zagotoviti denarna sredstva za vse obveznosti, ki jih prinaša jesenski čas, v Banki Domžale nudimo:

POTROŠNIŠKE KREDITE

- po izredno ugodnih obrestnih merah z odpalačilom do 60 mesecev
- našim zvestim strankam, ki z nami poslujejo preko tekočih računov, ponujamo možnost najetja gotovinskega kredita brez zamudnega potrjevanja obrazcev

STANOVANJSKE KREDITE

- pri reševanju stanovanjskega problema vam pomagamo tako, da vam strokovno svetujemo in skupaj z vami izberemo za vas najugodnejšo možnost kreditiranja. Nudimo vam konkurenčne dolgoročne kredite, z možnostjo odpalačila tudi do 20 let

Za varno hrambo vaših dragocenosti so vam na voljo

SEFI

- sefi so različnih velikosti. Z njihovo uporabo se najbolje zavarujete pred nezaželenimi obiskovalci v vaših domovih.

Oglasite se v eni od enot banke, kjer dobite vse potrebne informacije.